

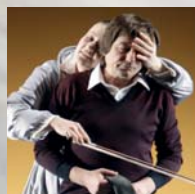
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

príspevková organizace statutárního města Ostrava

Lucie Skálová
Foto Tamara Černá

opera
ARMIDA

čínohra
IVANOV

balet
**PADAJÍCÍ
ANDĚLÉ**

opereta/muzikál
**SÁZKY
Z LÁSKY**

Předplatné 2012/2013

Držíme Vám místo

Již v prodeji v předprodeji NDM na ulici Čs. legií!

Více na www.ndm.cz

EDITORIAL

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

čas od času se mě někdo z mých známých či našich diváků zeptá na tu či onu, před nějakým časem premiérovanou inscenací z našeho repertoáru, většinou operní, že by se rád přišel podívat. S překvapením se leckdy dovídá, že možnost vidět dotazovanou inscenaci již nenávratně minula. „A proč to hrajete tak krátce?“ zní většinou následná otázka. Má odpověď většinou zní – tak proč jste nepřišli, když ta jedinečná možnost byla, a nebylo zcela vyprodáno. Čekali jsme na Vás! Realizace zejména kvalitní operní inscenace a představení je věcí velmi nákladnou, od autorských a provozovacích práv, přes zajištění co nejvyššího solistického obsazení. I v našem divadle se na jedné operní repríze podílí někdy i přes 150 lidí (umělců a techniků). Dalším důvodem je udržení co nejvyšší umělecké úrovně každé reprízy. To není nic neobvyklého a u mnoha světových operních divadel, zejména u těch, co pracují stagionovým způsobem, je čas uvádění inscenace podstatně kratší a počet repríz ještě menší, z důvodů výše řečených. Vidět něco jedinečného máte možnost pouze teď, je přece škoda tuto možnost minout. Opera a kvalitní opera je vlastně luxus, luxus smyslů a ducha, luxus životně důležitého setkávání s krásou, zážrakem katarze, s jedinečným uměním (a takové je v podstatě celé divadlo) a já jsem rád, že Vám ten luxus můžeme v našem divadle dopřávat. Teď a tady! Vážme si ho, využijme ho a užijme si ho! Jako divadelní ředitel mám radost z každého plného představení a z každé úspěšné divadelní inscenace, která osloví, zajímá další a další nové diváky a vydrží na repertoáru po mnoho repríz a jsem rád, že jich máme ve všech souborech několik.

Ve chvíli, kdy píšete tyto řádky, máme před sebou ještě čtyři důležité premiéry. Jako jediné divadlo na světě budeme mít po 21 letech na repertoáru poslední operu českého a přitom světového skladatele Antonína Dvořáka, a tak v divadle nesoucím mistrovo jméno bude k vidění jeho úžasná opera *Armida*. Světové téma – světová opera! Soubor operety/muzikálu poprvé na česká jeviště přinese broadwayský muzikál *Sázky z lásky* a činohra se naopak s chutí vrací k osvědčené klasice – komedii *Poprask na laguně* a muzikálu *Balada pro banditu*.

Když začala divadelní sezóna 2011/2012, končilo jedno léto, s jejím koncem nově začíná. A podobně to bude i se sezónou 2012/2013! Divadelní čas probíhá v mnoha rovinách – téměř každý den se hraje, teď a tady! Během dne se nejen zkouší na ty nejbližší premiéry, ale zároveň se připravují a plánují inscenace a projekty pro sezóny příští, nové základy divadla! A tak jako v životě, nové inscenace se rodí v radosti a někdy i v bolesti, ty starší nás opouštějí, většinou nenávratně, a možnost teď a tady se mění na bylo a nebude! A tak jako v životě, nenechme si ujít příležitost, někdy poslední, k setkáním, která se už nemusí opakovat.

A pokud chcete mít opravdu jistotu, že Vám nic pro Vás důležitého z našeho repertoáru neunikne, začali jsme před nedávnem prodávat předplatné a stále Vám držíme místo!

Krásný čas, kdy jaro na svém vrcholu předává pomalu vládu létu, Vám přeje a do divadla v tomto čase zve

v úctě Váš

Jiří Nekvasil

ředitel

P. S. Jednu takovou jedinečnou a neopakovatelnou příležitost jsme pro Vás přichystali na samém sklonku sezóny, a to 1. ročník bienále NODO (Dny nové opery Ostrava), ve spolupráci s Ostravským centrem nové hudby. Ve dnech 24. – 26. 6. 2012 budete mít ojedinělou možnost tří setkání s tou nejsoudobější operou. O tom a nejen o tom prosím čtěte dále!

**CHOREOGRAFIE
JIŘÍHO KYLIÁNA
420PEOPLE
V OSTRAVĚ**

Tančí Nataša Novotná
a Václav Kuneš

www.ndm.cz

NARODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

GALAVEČER SOUČASNÉHO TANCE 16. 5. 2012 v 18.30 v Divadle Jiřího Myrona

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

OPERA

ČINOHRA

BALET

OPERETA/
MUZIKÁL

www.ndm.cz

OBSAH	
Editorial	1
OPERA	3 – 10
Premiéry v sezóně 2011/2012	3
Repertoár sezóny 2011/2012	4
Připravujeme (<i>La Wally</i>)	5
Premiéra (<i>Armida</i>)	6 – 7
Nenechte si ujít (<i>Život prostopášníka</i>)	8 – 9
ČINOHRA	11 – 20
Premiéry v sezóně 2011/2012	11
Repertoár sezóny 2011/2012	12
Premiéry (<i>Balada pro banditu, Poprask na laguně</i>)	13
Uvedli jsme (<i>Kuřáčky</i>)	14 – 15
Uvedli jsme (<i>Ivanovi</i>)	16 – 17
Rozhovor (<i>Pavel Šimák</i>)	18
Rozhovor (<i>Peter Gábor</i>)	19
BALET	21 – 28
Premiéry v sezóně 2011/2012	21
Repertoár sezóny 2011/2012	22
Jak šel čas se Sněhurkou	23
Uvedli jsme (<i>Padající anděle</i>)	24 – 25
Rozhovor (<i>Lucie Skállová</i>)	26 – 27
OPERETA/MUZIKÁL	29 – 35
Premiéry v sezóně 2011/2012	29
Repertoár sezóny 2011/2012	30
Připravujeme (<i>Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť</i>)	31
Premiéra (<i>Sázky z lásky</i>)	32 – 33
Rozhovor (<i>Miroslav Urbánek</i>)	34
Rozhovor (<i>Marcela Vysohládová</i>)	35
Z archivu Národního divadla moravskoslezského	36 – 37
Za oponou (<i>Lenka Matejičková</i>)	38
Aplaus	40 – 41
Předplatné	42 – 43
Obchodní informace	45
Program na květen 2012	46
Program na červen 2012	47
Repertoár	48

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravsko-slezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuootevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Hudební ředitel opery: Robert Jindra
Šéf činohry: Pavel Šimák
Šéf baletu: Igor Vejsada
Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14,
701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Eliška Nováková
Autoři textů: Pavla Březinová, Dita Eibenová, Patrick Fridrichovský,
Daniel Jäger, Ondřej Nádvorník, Karolína Pečenková, Gabriela
Petráková, Marek Pivovar, Alena Punčochářová, Ladislav Slíva,
Klára Špičková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvorník
Grafická úprava: Lubomír Šedivý
Redakční uzávěrka: 30. března 2012
Vychází: 3. května 2012
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: Ringier Print CZ a. s.

**Vážení čtenáři, těšíme se na Vás
v našich hledištích!**

opera

Premiéry v sezóně 2011/2012

Benjamin Britten (1913–1976)
HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK
(Let's Make an Opera! – The Little Sweep)
Hudební nastudování a dirigent: Jan Šrubař
Režie: Lubor Cukr
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Eva Kotková
Sbormistryně: Lenka Živocká
Premiéra 18. září 2011
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém překladu

Giacomo Puccini (1858–1924)
BOHÉMA (La bohème)
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie: Tomáš Studený
Scéna a kostýmy: Sylva Marková
Sbormistři: Jurij Galatenko a Lenka Živocká
Premiéra 13. října 2011
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Charles Gounod (1818–1893)
ROMEO A JULIE (Roméo et Juliette)
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Židek
Režie: Peter Gábor
Scéna: Jozef Ciller
Kostýmy: Katarína Holková
Pohybová spolupráce: Števo Capko
Sbormistr: Jurij Galatenko
Premiéra 15. prosince 2011
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Leoš Janáček (1854–1928)
VĚC MAKROPULOS
Hudební nastudování a dirigent: Robert Jindra
V roli Emilie Marty: Eva Urbanová
Koncertní uvedení 13., 21. a 26. ledna 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Igor Stravinskij (1882–1971)
ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA
(The Rake's Progress)
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Jan Šrubař
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: Daniel Dvořák
Kostýmy: Marta Roszkopfová
Pohybová spolupráce: Igor Vejsada
Sbormistr: Jurij Galatenko
Premiéra 1. března 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v anglickém originále s českými titulky

Antonín Dvořák (1841–1904)
ARMIDA
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Simona Rybáková
Pohybová spolupráce: Števo Capko
Sbormistr: Jurij Galatenko
Premiéra 3. května 2012
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

**Půl hodiny před každým operním
představením jsou pro Vás ve foyer 1. balkónu
Divadla Antonína Dvořáka připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY k danému titulu**

Antonín Dvořák – ARMIDA,
Dana Burešová (Armida)
Foto Martin Popelář

Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Vážení a milí diváci,

nezadržitelně se blíží závěr sezóny 2011/2012 a v jejich posledních dvou měsících budete moci zhlédnout kromě oblíbených repertoárových titulů i poslední tři představení úspěšné inscenace *Život prostopášníka* od Igora Stravinského. Tento projekt zaznamenal neobyčejný divácký ohlas a je vysoce ceněn i odbornou kritikou. Dokonce se stal i součástí programu mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro – náš operní soubor na něm toto dílo představí 22. května v pražském

Národním divadle. Máte tedy poslední možnost zhlédnout toto stěžejní dílo 20. století v opravdu hvězdném mezinárodním obsazení. Je potěšující, že po Hindemithově *Cardillacovi* a Janáčkově *Věci Makropulos* si další z titulů uvedeném v rámci cyklu „Operní hity 20. století“ získává pověst výjimečné operní události v kontextu celé České republiky. Věřím, že podobnou událostí se stane také květnová (poslední) operní premiéra této sezóny. Rozsáhlá operní tvorba Antonína Dvořáka je celosvětově prezentována především jeho slavnou *Rusalkou*. Jsem nicméně přesvědčen, že jeho poslední operní dílo *Armida* na svůj boom teprve čeká. Dvořák stále hledal vhodný námět, který by byl celosvětově známý a zaručil tak dílu mezinárodní popularitu. Tento námět inspirovaný eposem Torquata Tassa *Osvobozený Jeruzalém* byl již před Dvořákem mnohokrát zhudebněn. Dvořák obdařil svou partituru pro něj typickou melodikou, neobyčejnou, až orientální zvukomalbou a velmi dramatickou hudbou. Nepřetržitý proud hudby bez uzavřených hudebních čísel, důsledné propojení slova a hudby, především ale práce s příznačnými motivy zřetelně odkazují k tvorbě Richarda Wagnera. Vzniklo tak

monumentální dílo, které je mnohými považováno za hudebně vrcholné Dvořákovu operní dílo. Zároveň však nakládá na všechny složky opravdu nadstandardní nároky. Je tedy potěšující, že se podařilo sestavit sólové obsazení z významných pěvců všech generací, kteří mají s interpretací české operní literatury již řadu zkušeností. Za pozornost jistě stojí také poslední červnové uvedení inscenace Bizetovy opery *Carmen*, se kterou náš operní soubor ještě na úplný závěr sezóny bude hostovat na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl, nebo poslední představení Gounodovy opery *Romeo a Julie*. Zároveň bych Vás rád upozornil, že již máte možnost zakoupit si předplatné na divadelní sezónu 2012/2013, ve kterém je zahrnuta pestrá nabídka operních titulů, na kterých se bude podílet mnoho našich předních umělců i výjimečných hostů. Zajistěte si proto své místo včas a staňte se svědky nevšedních operních večerů v ostravské opeře!!!

S úctou

Robert Jindra
hudební ředitel opery NDM

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERY NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2012)

Georges Bizet (1838–1875)

CARMEN

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi
Dirigent: Oliver Dohnányi / Robert Jindra
Režie: Marián Chudovský
Scéna: Jozef Ciller
Kostýmy: Simona Vachálková
Nejbližší představení uvádíme

17. června 2012 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování ve francouzském originále s českými titulky

Giuseppe Verdi (1813–1901)

NABUCCO

Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner
Režie: Michael Tarant
Scéna: Milan Čech
Kostýmy: Tomáš Kypta
Sbormistr: Jurij Galatenko
Uvádíme **10. května a 5. června 2012**
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Opera NDM hostuje ve dnech 29. a 30. června 2012 na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl 2012 s inscenací Bizetovy opery *Carmen*. V titulní roli se představí Jana Sýkorová a Zuzana Šveda, Dona José ztvární Tomáš Černý a Luciano Mastro. Obě představení bude dirigovat hudební ředitel opery NDM Robert Jindra. Více informací na www.smetanovalitomysl.cz

Georges Bizet – CARMEN, Jana Sýkorová (Carmen) Foto Daniel Jäger

Alfredo Catalani (1854–1893)

LA WALLY

120 let po premiéře v La Scale
na ostravském jevišti!

Opera o čtyřech jednáních z roku 1892,
libreto Luigi Illica

Hudební nastudování: **Robert Jindra**
Dirigent: **Robert Jindra**
/ **Jan Šrubař**
Režie: **Václav Klemens**
Scéna: **David Bazika**
Kostýmy: **Sylva Zimula Hanáková**
Pohybová spolupráce: **Igor Vejsada**
Sbormistr: **Jurij Galatenko**
Dramaturgie: **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

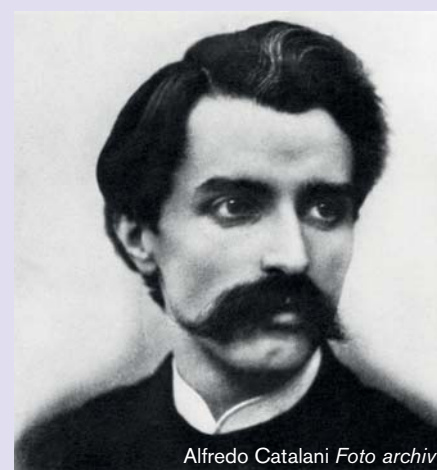
Wally: **Nanà Miriani**
/ **Eva Urbanová**
Stromminger: **Martin Gurbal'**
/ **Bogdan Kurowski**
Afra: **Anna Nitrová**
/ **Erika Šporerová**
Walter: **Agnieszka Bochenek-**
-Osiecka
/ **Marianna Pillárová**
Giuseppe Hagenbach: **Gustavo Porta**
/ **Gianluca Zampieri**
Vincenzo Gellner: **Jakub Kettner**
/ **Svatopluk Sem**
Il pedone / Pěšák: **Insoo Hwoang**
/ **Michal Onufer**
/ **Václav Živný**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda**
a **Petr Kupka**

Nastudování v italském originále s českými titulky

Premiéry 20. a 22. září 2012
v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Libreto této opery vychází ze slavného románu *Vyprávění z tyrolských Alp* od Wilhemine von Hillern (1836–1916). Wally je zkrácení bájněho německého jména Wallburga a hlavní postava v sobě nese řadu heroických prvků. Příběh plný překvapení a nečekaných zvratů se odehrává kolem roku 1800 v jedné malé vesnici vysoko v Alpách. Krásná horalka Wally zde zaplane láskou k lovcovi Hagenbachovi. Jejich štěstí ale netrvá dlouho – společně umírají zavalení sněhovou lavinou. *La Wally* uvedeme v novodobé české premiéře. (dj)

Alfredo Catalani Foto archiv

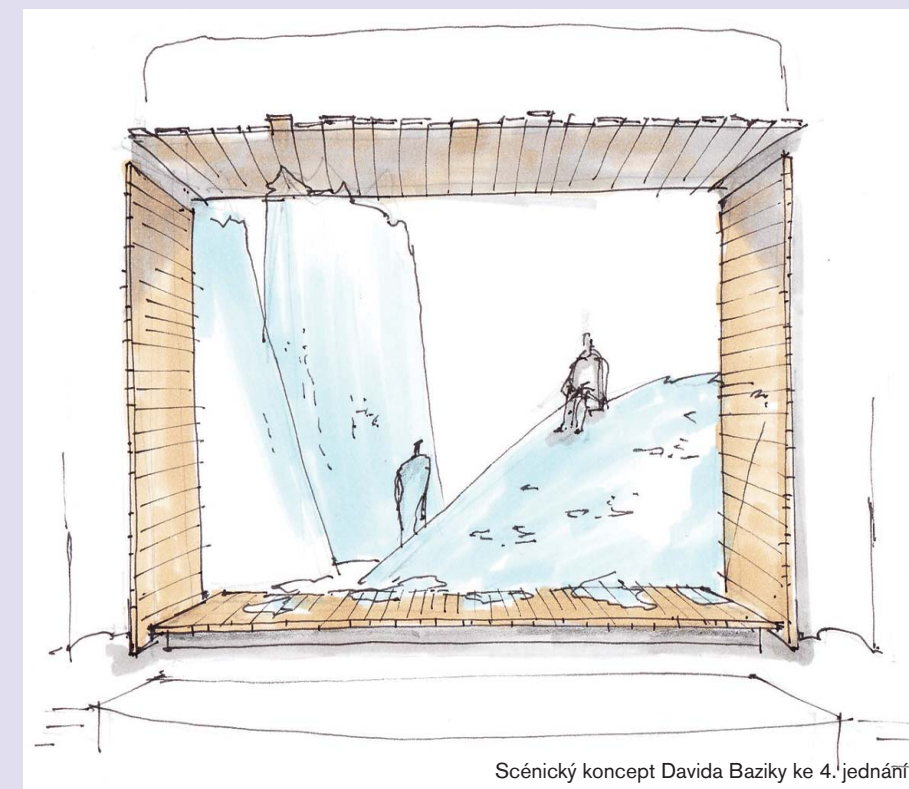

Ústřední trojice pěvců z prvního uvedení díla v Miláně v roce 1892 Foto archiv

Operu proslavila zejména árie Wally „Ebben?
Ne andrò lontana“ („No a? Odtud půjdu daleko“):

Ebben? Ne andrò lontana,
come va l'eco della pia campana,
là, fra la neve bianca,
là, fra le nubi d'òr!
laddove la speranza
è rimpianto, è dolor!
O della madre mia casa gioconda,
la Wally ne andrà da te lontana assai,
e forse a te non farà mai più ritorno,
nè più la rivedrai! Mai più!
Ne andrò sola e lontana
come l'eco della pia campana,
là, fra la neve bianca!
Ne andrò sola e lontana
e fra le nubi d'òr!
Ma fermo è il pie'!
ne andiam, che lunga è la via!
n'andiam.

*No a? Odtud půjdu daleko,
tak jako jde ozvěna zbožného zvonu,
tam, kde je bílý sníh,
tam, kde jsou zlatá oblaka,
tam, kde je naděje,
je žal, je i bolest!
Ó, něžný dome mé matky,
Wally odtud odejde, od tebe
daleko dostí, a snad k tobě se nikdy více nevrátí,
ani více ji znovu nespatříš! Nikdy více!
Odtud půjdu sama a daleko,
jako ozvěna svatého zvonu,
tam, kde je bílý sníh,
odtud půjdu sama a daleko
mezi zlatá oblaka.
Avšak pevně je mé rozhodnutí!
Pojďme odtud, neboť dlouhá je cesta!
Pojďme odtud.
(český překlad Marie Kronbergerová)*

Scénický koncept Davida Baziky ke 4. jednání

Antonín Dvořák (1841–1904)

ARMIDA

Světové téma – světová opera!

Opera o čtyřech jednáních z roku 1903,
libreto Jaroslav Vrchlický

Hudební nastudování **Robert Jindra**
 Dirigent **Robert Jindra**
 / Jan Šrubař
 Režie **Jiří Nekvasil**
 Scéna **David Bazika**
 Kostýmy **Simona Rybáková**
 Pohybová spolupráce **Števo Capko**
 Sbormistr **Jurij Galatenko**
 Dramaturgie **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

Hydraot, král Damašku **Martin Gurbal'**
 / Jan Štáva
 Armida, jeho dcera **Dana Burešová**
 / Eva Dřízgová-Jirušová
 Ismen, vládce Sýrie a čaroděj **Richard Haan**
 Rinald, rytíř **Tomáš Černý**
 / Valentin Prolat
 Bohumír, vůdce křížácké výpravy **Martin Bárta**
 / Michal Křístek
 Petr, poustevník **Ondřej Mráz**
 / David Szendiuch
 Sven, rytíř **Josef Moravec**
 / Martin Šrejma
 Gernand, rytíř **Matěj Chadima**
 / Michal Onufer
 Dudo, rytíř **Pavel Ďuríček**
 / Peter Svetlík

Scéna z druhého jednání – uprostřed Tomáš Černý (Rinald) Foto Martin Popelář

Ubalď, rytíř **Roman Víkovič**
 / Václav Živný
 Roger, rytíř **Ondřej Koplík**
 / Václav Morys
 Muezin, Hlasatel **Jaroslav Kosec**
 / Martin Štolba
 Siréna **Veronika Holbová**
 / Marianna Pillárová

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
 – koncertní mistři Vladimír Liberda
 a Petr Kupka

Nastudování v českém originále s českými titulky

**Premiéry 3. a 5. května 2012 v 18.30 hodin
 v Divadle Antonína Dvořáka**

Dále uvádíme 12. a 16. května, 4. a 12. června 2012
 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Po jednoznačném úspěchu *Rusalky* (1901) hledal Dvořák další námět k opernímu zpracování. Na počátku roku 1902 Jaroslav Vrchlický Dvořákovi připomněl, že mu již dříve nabízel své libreto *Armida* podle Tassova *Osvobozeného Jeruzaléma* o lásce rytíře Rinalda a pohanské kouzelnice Armidy. Tuto látku již zhudebnily desítky skladatelů, mimo jiné Lully, Händel, Mysliveček, Gluck, Haydn nebo Rossini. Vrchlický epos roku 1887 přeložil do češtiny a brzy na to jej zpracoval i na operní libreto. Nejprve je nabídl Karlu Kovařovicovi, ten však nakonec zkomponoval jen první jednání a poté od kompozice upustil. O dalším zhudebnění libreta uvažovali například Karel Bendl nebo Zdeněk Fibich, Vrchlický však stále doufal ve zhudebnění Dvořákem.

Tak se nakonec stalo, skladatel si ale k textu dlouho vytvářel vztah. Jeho fantazii zaujaly pohádkové romantické scény i náboženské výjevy, látk

Scéna z druhého jednání Foto Martin Popelář

Dana Burešová (Armida) a Tomáš Černý (Rinald) Foto Martin Popelář

eposu byla námětově podobná Wagnerovým hudebním dramatům a vyhovovala Dvořákově touze komponovat operu na světově známý námět. Na opeře pracoval od dubna 1902 do června 1903 a premiéra se uskutečnila v pražském Národním divadle v roce 1904. V kontextu naší operní produkce se *Armida* objevuje jen velice vzácně. V Ostravě bylo dílo poprvé uvedeno v roce 1941, následně zde zaznělo o padesát let později v hudebním nastudování Václava Návrata a režii Milošlava Nekvasila.

Inscenací opery *Armida* si připomínáme 170. výročí narození Antonína Dvořáka. S tímto mimořádným projektem se opera NDM rovněž zúčastní celostátní přehlídky OPERA 2013, která je naplánována na začátek příštího kalendářního roku v Praze. (dj)

Eva Dřízgová-Jirušová (Armida) a členové sboru opery NDM Foto Martin Popelář

Tomáš Černý (Rinald) a Richard Haan (Ismen) Foto Martin Popelář

Richard Haan (Ismen) a členové sboru opery NDM Foto Martin Popelář

OPERNÍ HITY 20. STOLETÍ

Igor Stravinskij (1882–1971)

ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA (The Rake's Progress)

Pozor na spolupráci s ďáblem!

Hudební nastudování	Jakub Klecker
Dirigent	Jakub Klecker / Jan Šrubař
Režie	Jiří Nekvasil
Scéna	Daniel Dvořák
Kostýmy	Marta Roszkopfová
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Daniel Jäger

V hlavních rolích Jaroslav Březina / Jorge Garza (Tom Rakewell), Nicola Proksch / Jana Šrejma Kačirková (Anne Trulove), Jimmy Holliday / Ulf Paulsen (Nick Shadow), Yvona Škvárová / Erika Šporerová (Baba-Turek) a další

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní místří Vladimír Liberda a Petr Kupka

Nastudování v anglickém jazyce s českými titulky

Uvádíme 17. a 25. května, 6. června 2012 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Opera NDM hostuje 22. května s inscenací opery *Život prostopášníka* v pražském Národním divadle v rámci divadelní řady mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2012. Hostování podpořilo statutární město Ostrava.

Jorge Garza (Tom Rakewell) a Yvona Škvárová (Baba-Turek) Foto Martin Popelář

Z ohlasů na premiérové uvedení:

„(...) Ostravské nastudování *Života prostopášníka* je teprve čtvrté u nás (po pražském Národním divadle v roce 1972 – tehdy v Tylově divadle s Ivo Židkem v titulní roli, Plzni v roce 1982 a Brně – 1989). Podobně jako v *Cardillacovi* se ostravské dramaturgii daří propojit uvedení zásadních oper 20. století s událostmi, kdy se právě Ostrava stala místem, které Hindemith i Stravinskij osobně navštívili a kde s velkým úspěchem koncertovali. (...) Stravinského morální poselství se ostravskému opernímu souboru podařilo tlumočit moderním, sdělným a sugestivním hudebním i divadelním jazykem. (...) Pod vedením Jiřího Nekvasila, režiséra nastudování a ředitele ostravského divadla, se sešel sehraný inscenační tým: výstižnou, výraznou, funkční a přitom jednoduchou scénou připravil zkušený scénograf Daniel Dvořák; krásné

propracované dobové rokokové kostýmy navrhla Marta Roszkopfová a svůj podíl na skvělém výsledku má i choreograf Igor Vejsada. Nedílnou součástí je pak vyrovnaný a typově výstižně obsazení včetně sboru pod vedením Jurije Galatenka výborného nejen pěvecky, ale i herecky. (...)“

Helena Havlíková, Opera PLUS 6. března 2012

„Yvona Škvárová stvořila nejvýraznější z čtveřice určujících postav, spolu s Ulfem Paulsenem, který z Nicka Shadowa učinil uhlašenou šedou eminenci – ďábel vždycky láká úsměvem! (...) Do budoucna se zřejmě neztratí ani mladý původem mexický tenorista Jorge Garza se zkušenostmi z amerických i evropských domů. (...)“

Josef Herman, Divadelní noviny, 20. března 2012

Jana Šrejma Kačirková (Anne Trulove) Foto Martin Popelář

Rozhovor s Jorgem Garzou

V roli prostopášního Toma Rakewella se ostravskému publiku poprvé představil americký tenorista mexického původu **Jorge Garza**. Absolvent prestižní Juilliard School, kde studoval například u režiséra Franka Corsara a maestra Zubina Mehty, zahájil svou pěveckou kariéru jako účastník několika programů pro talentované mladé pěvce, díky kterým získal první příležitosti na operních scénách – především v mozartovském a belcantovém repertoáru.

S „prostopášníkem“ Tomem Rakewellem debutujete v České republice. Jak se Vám líbí v Ostravě?

Vaše město je doslova okouzující. Nejvíce na mne zapůsobil, a to především v divadle, jak jsou zde všichni lidé laskaví a vlídní. Cítím se zde jako součást jedné velké rodiny, což nebývá běžné. Občas se mi stalo, při hostování v jiných evropských divadlech, že lidé v divadle byli chladnější. To ale není případ ostravského divadla. Prožívám zde krásné chvíle.

Jak často zpíváte v Evropě a kde nejraději?

Jacek Strauch v roli Cardillaca Foto Martin Popelář

CENA THÁLIE PRO JACKA STRAUCHA

Stálý host opery Národního divadla moravskoslezského, vynikající barytonista **Jacek Strauch**, získal za mimořádné ztvárnění titulní role v opeře Paula Hindemitha *Cardillac* (hudební nastudování Robert Jindra, režie Jiří Nekvasil) prestižní Cenu Thálie 2011! Sám umělec k udělení ceny říká: „Mým prvotním pocitem bylo obrovské překvapení. Byl jsem neobyčejně poctěn skutečností, že jsem byl nominován, ale nečekal jsem, že bych vyhrál. Pevně věřím, že se budu moci do České republiky a zejména do Ostravy umělecky vracet. Práce na *Cardillacovi* byla úžasná, zejména díky velice intenzivnímu a konstruktivnímu přístupu pana dirigenta Roberta Jindry. Opět se mi potvrdilo, že jedna z nejdůležitějších věcí potřebných k dosažení úspěchu je tvrdá práce a disciplína. Jsem rád, že jsem vytrval. Vyplatilo se to.“ Celý operní soubor NDM panu Strauchovi upřímně blahopřeje a těší se na další (nejen) umělecká setkání! (dj)

Yvona Škvárová (Baba-Turek) a Jorge Garza (Tom Rakewell) Foto Martin Popelář

Většina mé dosavadní práce v Evropě se odehrávala v Německu. Působil jsem několik let v Hannoveru a v několika dalších německých městech. Všechno, co jsem tam zpíval, bylo v němčině, takže jsem se musel snažit dobře vyslovovat. Vedle této země jsem měl možnost pracovat rovněž v Rakousku a jeho metropoli. Od té doby jsem na cestách mezi Spojenými státy a Evropou, je to nesmírně vzrušující.

Roli Toma Rakewella v Ostravě zpíváte v anglickém originále...

Tuto roli jsem již zpíval v němčině, a když jsem byl osloven z Ostravy, abych ji zde nastudoval v anglickém originále, byl jsem nadšený. Angličtina je mým rodným jazykem, a proto jsem moc rád, že mám možnost v *Životu prostopášníka* u vás zpívat. (dj)

EVROPSKÉ OPERNÍ DNY V OSTRAVĚ

Již po šesté více než 80 operních domů z 23 zemí oslaví operu květnovým festivalem European Opera Days. Národní divadlo moravskoslezské ani letos na této celoevropské operní slavnosti nechybí. Opera NDM připravila na **sobotu 12. května 2012 SPECIÁLNÍ PROHLÍDKY** budovy i zákulisí Divadla Antonína Dvořáka ve 12.00, 13.00, 14.00 a 15.00 hodin s průvodci – křižáky Svenem, Dudem a Rogerem. Tyto rytíře pak večer v 18.30 hodin můžete vidět na představení Dvořákovy opery *Armida*, pro jejíž exotičnost, zobrazení střetu křesťanského a islámského světa, vášně a erotiky můžeme dílo považovat za ideální operu současnosti. Exkurze, které poodkryjí přípravy technického a uměleckého týmu na večerní představení, nebudou ledajaké – každá bude jiná, stejně jako závěrečný bonus! Můžete se těšit na ukázky stavby scény a svícení na večerní představení nebo ukázkou pěvecké výuky. Dobrodružné a nekonvenční povahy ocení v **pondělí 14. května 2012** módní přehlídku ŇŮ FEŠN ŠOPY, která předvede jarní kolekci operních kostýmů v Multižánrovém centru Cooltour od 20.00 hodin. Modelky v rolích operních subret v čele s božskou Cardillacovou dcerou za doprovodu DJ Nicka Shadowa vyvrátí všechna klíše o opeře... a vás ze židlí! Mezi modelkami uvidíte herečku činohry NDM Ladu Bělaškovou či herce spřátelených divadel, kteří rovněž milují operu – Sylvii Krupanskou nebo Jana Vlase. NDM nabízí festivalové slevy. Vstupné na *Armidu* 12. května 2012 mimořádně s 50% slevou. Dále v termínu Evropských operních dnů, od 12. do 14. května 2012, budou vstupenky na jakékoli operní představení do konce sezóny se slevou 50 %; jedná se o 12 operních představení.

Evropské operní dny iniciovala prestižní asociace Opera Europa, která má v současné době více než 100 členů z 35 zemí, a nechybí mezi nimi NDM a slavné operní domy, jako je například La Scala nebo Národní opera v Paříži. (de)

EVROPSKÉ OPERNÍ DNY V OSTRAVĚ

Sobota 12. 5. 2012, Divadlo Antonína Dvořáka ARMIDA

Světové téma – světová opera – světové prohlídky!

– Speciální prohlídky divadlem ve 12.00, 13.00, 14.00 a 15.00 hodin s křižáky

Pondělí 14. 5., Multižánrové centrum Cooltour od 20.00 hodin

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA FASHION TRENDŮ V OPEŘE JARO 2012 V PODÁNÍ ŇŮ FEŠN ŠOPY

NODO – nový festival pro novou operu!

V posledních dnech divadelní sezóny 2011/2012, v termínu od 24. do 26. června 2012, se uskuteční na obou scénách Národního divadla moravskoslezského první ročník bienále NODO (New Opera Days Ostrava) – Dny nové opery Ostrava. Tento unikátní projekt, u nás jediný svého typu, vzniká z iniciativy Národního divadla moravskoslezského v těsné spolupráci s Ostravským centrem nové hudby. Myšlenka NODO vychází z přesvědčení, že pro další rozvoj operního žánru, tedy soudobého hudebního divadla, je nutné hledat adekvátní prostor pro vznik děl nových a jejich uvádění, a to v kontextu špičkových děl tohoto žánru posledních let. NODO tedy poskytne zázemí a prostor pro tvorbu nových operních děl současných skladatelů (včetně mladých skladatelů, jak je tradicí na Ostravských dnech) a bude ale zároveň platformou pro produkci už vytvořených soudobých operních děl. V prvním bienále NODO bude během tří dnů realizována *Europera 5* legendárního Johna Cage, dvě operní díla vůdčí osobnosti současné hudby Salvatora Sciarrina (ve spolupráci s Wuppertaler Bühnen) a nové operní dílo absolventa Janáčkovy konzervatoře, studenta JAMU Františka Chaloupky, rodáka z Frýdku-Místku, který už

dříve zaujal na Ostravských dnech svými kompozicemi pro velký symfonický orchestr. Je zřejmé, že se Ostrava stala evropskou křižovatkou soudobé hudby – a to nejen velkými koncerty symfonické hudby Janáčkovy filharmonie Ostrava a operními produkcemi Národního divadla moravskoslezského, ale i komorními koncerty orchestru Ostravská banda. Není výjimkou slyšet v Ostravě stěžejní díla autorů, jako jsou John Cage, Morton Feldman, Bernhard Lang, György Ligeti, Alvin Lucier, Wolfgang Rihm, Rolf Riehm, Kaija Saariaho, Elliott Sharp, Martin Smolka, Karlheinz Stockhausen, Christian Wolff, nebo zhlédnout Hindemithova *Cardillac*, Janáčkovu *Věc Makropulos* a Stravinského *Život prostopášníka* (The Rake's Progress). Ostrava prochází hudebně renesančním obdobím srovnatelným s vysokou úrovní uměleckého a hlavně hudebního života 20. a 30. let minulého století, kdy se v Ostravě konaly koncerty za přítomnosti Sergeje Prokofjeva, Leoše Janáčka, Paula Hindemitha nebo Igora Stravinského. Dnes stejně jako tehdy je tato vysoká umělecká úroveň možná zejména díky podpoře statutárního města Ostravy a vedoucích osobností průmyslu. NODO je logickým krokem na této dráze. NODO bude navazovat na dramaturgii opery NDM v uvádění stěžejních operních děl 20. století a obohatit ji o díla posledních let a díla nová, jejichž interpretační nároky přesahují svým způsobem

možnosti repertoárového provozu operního domu během divadelní sezóny, a doplňovat zároveň program bienále nové a experimentální hudby Ostravské dny. Garantem vysoké interpretační kvality bude orchestr Ostravská banda (o orchestru více na www.newmusicostrava.cz).

Jiří Nekvasil,
ředitel Národního divadla moravskoslezského
Petr Kotík,
umělecký ředitel Ostravského centra nové hudby

Mezzosopránistka Katalin Károlyi
– host festivalu NODO Foto archiv

— I N Z E R C E —

čínohra

Premiéry v sezóně 2011/2012

Peter Weiss (1916–1982)
MARAT/SADE
Pronásledování a zavraždění Jeana Paula Marata předvedené divadelním souborem blázince v Charentonu za řízení markýze de Sade
Překlad: Ludvík Kundera
Režie: Janusz Klímsza
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Eliška Zapletalová
Premiéra 3. listopadu 2011 v Divadle Jiřího Myrona

Božena Němcová (1820–1862)
– Jan Alda (1901–1970)
SŮL NAD ZLATO
Režie: Zoja Mikotová, Tomáš Jirman
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna a kostýmy: Jan Štěpánek
Premiéra 19. ledna 2012 v Divadle Jiřího Myrona

George Bernard Shaw (1856–1950)
PYGMALION
Překlad: Milan Lukeš
Úprava: Klára Špičková, Pavel Šimák
Režie: Pavel Šimák
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Pavel Borák
Kostýmy: Blanka Tesařová
Premiéra 2. února 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Anna Saavedra (1984)
KUŘÁČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Jaroslav Čermák
Kostýmy: Tomáš Komínek
Světová premiéra 28. března 2012 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Anton Pavlovič Čechov (1860–1904)
IVANOV
Překlad: Leoš Suchařípa
Režie: Štěpán Pácl
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: Adriana Černá
Kostýmy: Daniela Klimešová
Hudba: Jakub Kudláč
Premiéra 29. března 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Carlo Goldoni (1707–1793)
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klímsza
Dramaturgie: Marek Pivovar
Scéna: Martin Víšek
Kostýmy: Eliška Zapletalová
Premiéra 31. května 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

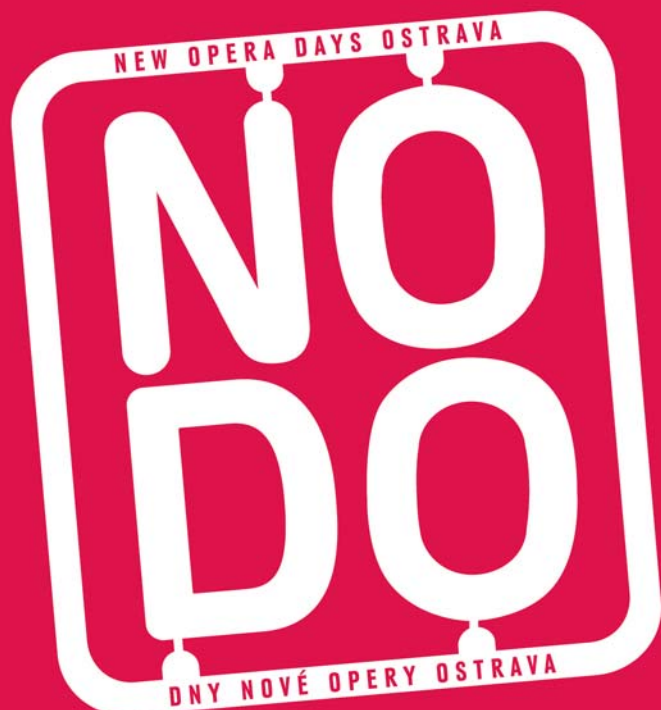
Milan Uhde (1936) – Miloš Štědroň (1942)
BALADA PRO BANDITU
Úprava: Marek Pivovar, Klára Špičková, Peter Gábor
Režie: Peter Gábor
Dramaturgie: Klára Špičková
Scéna: Jan Štěpánek
Kostýmy: Katarína Holková
Hudební aranžmá: Vlastík Šmída
Hudební nastudování: Jiří Šimáček
Premiéra 14. června 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Anton Pavlovič Čechov – IVANOV
Tomáš Jirman (Nikolaj Ivanov)
Foto Daniela Klimešová

Čínohra NDM je na Facebooku:
www.facebook.com/cinohra

OSTRAVSKÉ CENTRUM NOVÉ HUDBY • NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

1. bienále festivalu

NODO

NEW OPERA DAYS OSTRAVA / DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA
Divadlo Antonína Dvořáka a Divadlo Jiřího Myrona v Ostravě

24.6.
25.6.
26.6.
2012

24. června 2012, 19:30
JOHN CAGE / *Europera 5*

25. června 2012, 19:30
FRANTIŠEK CHALOUPKA / *Eva a Lilith*
SALVATORE SCIARRINO / *Infinito Nero*

26. června 2012, 19:30
SALVATORE SCIARRINO / *La porta della legge*
ve spolupráci s Wuppertaler Bühnen

Martha Herr, soprán
Katalin Károlyi, mezzosoprán
Gerson Sales, kontratenor
John Janssen, baryton
Martin Js. Ohu, bas
Andrew Culver, režie (John Cage — *Europera 5*)
Johannes Weigand, režie (Salvatore Sciarrino — *La porta della legge*)
DUNAMI ENSEMBLE (František Chaloupka)

Jiří Nekvasil, David Bazika, scénická realizace

OSTRAVSKÁ BANDA
Petr Kotík, dirigent

www.newmusicostrava.cz / www.ndm.cz

Vážení diváci,

tak jako po zimě se příroda opět zdvihá k dalšímu plodnému nadechnutí, zdá se mi, že i poslední část naší divadelní sezóny jako by byla bujícím rozcestníkem, kde je možné jak stát se účastníkem přitažlivého současného dění v činohře, tak se zároveň ohlédnout za plody naší nedávné práce, ale také už rozpoznat rodící se díla blízké i vzdálenější budoucnosti.

Protože je to poslední číslo časopisu NDM stávající sezóny, vybízí i k malé rekapitulaci. Ne snad z důvodů úřednické kartotéční statistiky, ale

především proto, že inscenace vzniklé v průběhu celé sezóny na Vás samozřejmě čekají i nadále – rád bych proto připomněl dramaturgickou událost naší sezóny *Marat/Sade*, vášnivý dialog dvou kontroverzních osobností, klasickou pohádku pro celou rodinu *Sůl nad zlato* i věčný soubor květinářky Lízy a profesora Higginse o podobu lásky v *Pygmalionu*.

A samozřejmě také dvě žhavé novinky, které v sobě nesou zárodek stejných kořenů, ale vyrůstají do zcela rozmanitých podob. Na scéně Divadla Antonína Dvořáka režisér Štěpán Pácl předestřel tragikomický příběh „o muži, který si to musí nechat projít hlavou“ – *Ivanova*.

A na čechovovské téma rozehrály ve zkušebně DAD moderní partii především ženy – autorka původní hry napsané pro naše divadlo Anna Samedra a režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová. Inscenace se jmenuje *Kuřačky* a – ano, tři sestry a jejich bratra poslaly autorky a Anton Pavlovič Čechov do naší doby. Rozhodně se vám vyplatí zhlédnout v našem provedení *Ivanova* i *Kuřačky* – Čechova v sukních – nikde jinde si totiž takové dvojité menu neobjednáte.

A tím se přesouváme k posledním dvěma premiérám této sezóny a troufám si říci, že obě jsou

divácké lahůdky – Janusz Klimsza nás přenesl do horké Itálie, vlasti jednoho z klasiků komedie Carla Goldoniho a nechá propuknout spolu s herci girlandám vtipných situací a dialogů v *Poprasku na laguně*.

Režisér Peter Gábor zase připraví remake své veleúspěšné inscenace *Balada pro banditu*. Nepůjde ale o žádnou kopii, nýbrž o zcela novou inscenaci, která vám opět přinese komplexní herectví, jak Vám je činohra již mnoho let předvádí při svých muzikálových produkcích.

Vidíte, že i když je pro nás každá sezóna při velkém počtu premiér extrémně náročná, rozhodně s jejím koncem neztrácíme dech a snažíme se naopak vykvést a uzrát pro vaši potěchu.

Než se začnete do dalších stránek, dovolte mi, abych se s Vámi, vážení diváci, i těmito řádky rozloučil. V nové sezóně mne nahradí nový umělecký šéf Peter Gábor.

Děkuji Vám za přízeň, kterou jste nám po dobu posledních čtyř sezón věnovali, a i dále Vám přeji co nejvíce krásných zážitků v Národním divadle moravskoslezském.

Pavel Šimák
šéf činohry NDM

OSTATNÍ REPERTOÁR ČINOHRY NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2012)

Terrence McNally (1939) – David Yazbek (1961)
DONAHAI (Hole dupy)
Komediální muzikál
Režie: Pavel Šimák; hraji: Igor Orozovič, Jiří Sedláček, Vladimír Polák ad.
Uvádíme 2. a 3. května a 3., 6. a 22. června 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Michael Cooney (1967)
HABAĐURA
Třeskutá komedie zaútočí na vaše bránice!
Režie: Roman Groszmann; hraji: Jiří Sedláček, Vladimír Polák ad.
Uvádíme 22. května 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Gabriela Preissová (1862–1946)
JEJI PASTORKYNE
Vášnivé drama z moravského venkova
Režie: Martin Františák; hraji: Marie Logojdová, Gabriela Mikulková, František Strnad ad.
Uvádíme 19. května 2012 v Divadle Jiřího Myrona – DERNIÉRA

Venedikt Jerofejev (1938–1990)
MOSKVA → PETUŠKY
Bible všech alkoholiků
Režie: Tomáš Jirman a kol.; hraji: Tomáš Jirman, Janusz Klimsza, Lada Bělašková ad.
Uvádíme 7. a 10. června 2012 v Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona

George Tabori (1914–2007)
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Černá groteska hledající smysl lidskosti a utrpení
Režie: Juraj Deák, hraji: Jan Hájek, Vladimír Polák, Veronika Forejtová ad.
Uvádíme 5. a 13. května 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Mariusz Szczygiel (1966)
GOTTLAND
Baarová, Bata, Gott, Kubišová, Švec, Vondráčková.
Procházka a mnozí další to divoce rozjedou
Kdo neskáče, není Čech!
Režie: Jan Mikulášek, hraji: Anna Cónová, Alexandra Gasnárková, Petr Houska ad.
Uvádíme 9. května 2012 v Divadle Jiřího Myrona

SŮL NAD ZLATO Jan Fišar, Andrea Mohylová, Vladimír Polák
Foto Radovan Šťastný

PREMIÉRY

Milan Uhde (1936) – Miloš Štědroň (1942)
BALADA PRO BANDITU
Bylo tu, bude tu...

Režie **Peter Gábor**
Úprava **Marek Pivovar, Klára Špičková, Peter Gábor**
Dramaturgie **Klára Špičková**
Scéna **Jan Štěpánek**
Kostýmy **Katarína Holková**
Choreografie **Jaroslav Moravčík**
Hudební aranžmá **Vlastík Šmída**
Hudební nastudování **Jiří Šimáček**

Osoby a obsazení:

Nikola Šuhaj **Igor Orozovič**
Eržika **Veronika Lazorčáková**
Morana **Veronika Forejtová**
Velitel četníků **David Viktora**
Mageri **Jan Fišar**
Derbak **Vladimír Polák**
a další

Premiéra 14. června 2012 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Dále uvádíme 16. června 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Muzikál, který jako první v devadesátých letech úspěšně převedl na jiné než „provázkové“ jeviště právě Národní divadlo moravskoslezské, a to v režii Petera Gábora, se vrací do Divadla Jiřího Myrona. Není to ale návrat sentimentální a věrný. Peter Gábor se nezhlíží ve své původní slavné režii a chce kráčet nepopsanými zbojnickými stezkami. V novém hereckém obsazení, nové scéně a kostýmech, v novém hudebním aranžmá vzniká nová vize, se kterou se pokusí oslovit nové diváky. Srovnávání s první „ostravskou baladou“ se asi nevyhne, ale jak sám říká, nelze dvakrát

Carlo Goldoni (1707–1793)
POPRASK NA LAGUNĚ
Když se ženské pohádají kvůli chlapům, to se pak dějí věci!
Klasická komedie

Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Marek Pivovar**
Scéna **Martin Víšek**
Kostýmy **Eliška Zapletalová**
Hudba **Nikos Engonidis**

Osoby a obsazení:

Patron Toni, patron rybářské bárky **Tomáš Jirman**
Paní Pasqua, žena patrona Toniho **Anna Cónová**
Lucietta, děvče, sestra patrona Toniho **Lada Bělašková**
Titta-Nane, mladý rybář **Petr Houska**
Beppo, mladík, bratr patrona Toniho **Dalibor Dufek**
Patron Fortunato, rybář **Jiří Sedláček**
Paní Libera, žena patrona Fortunata **Renáta Klemensová**

Eržika a Nikola Foto Radovan Šťastný

vstoupit do stejné řeky a ani jeho samotného by co nejvěrnější remake režírovat nebyl. Příběh tvůrců *Balady pro banditu* a dramaturgické výklady v něm skryté se od svého vzniku také chtě nechtě proměnily. Z doby cenzury, porušování zkamenělého systému, trampských protestů a dlouhých vlasů z 60. a 70. let zbyl víceméně symbolický příběh přátelství, zrady a lásky. Traskavá kotlina národností a neustálé výměny „pánů“ na Podkarpatské Rusi, tak jak ji ve svém románu působivě zaznamenal Ivan Olbracht, ale žije dál. Na šachovnici mocenských zájmů se mnoho krajin ocitá stále znovu a znovu ve střetu s oficiální vládou tzv. pořádku a zbojnickými výpady proti ní. Lidé všude na světě chtějí přežít a uhájit si své zájmy. A i když to československá vláda a její četníci mysleli možná na Ukrajině dobře, neporozuměli zcela duši divokého kraje, kde žije ještě *Bůh*. Sám Olbracht k této zbojnické legendě poznamenává: „Podkarpatský lid nemá národní tradice a nemá psaných dějin. (...) Ale hrdiny má. A mnohem půvabnější, než jsou ti ve třmenech a s mečem po boku: loupežníky. Žijí ve vzpomí-

Orsetta, děvče, její sestra **Jana Ondrušková / Kateřina Vainarová**
Checca, děvče, sestra paní Libery **Petra Lorencová**
Patron Vincenzo, obchodník s rybami **Vladimír Čapka**
Toffolo, lodičkář **Robert Urban**
Isidoro, koadjunkt u trestního soudu **František Večera**
Komisař, soudní posel **Janusz Klimsza / Lukáš Melník**

Premiéra 31. května 2012 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Dále uvádíme 2., 11. a 13. června 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Carlo Goldoni napsal několik desítek divadelních her, převážně třeskutých komedií. Dodnes se jich hraje několik, například *Náměstíčko*, *Treperendy* či *Impresário ze Smyrny*, ovšem nejvíce ceněny jsou dvě: *Sluha dvou pánů* a *Poprask na laguně*. A právě „Poprask“ se Vám osmělujeme nabídnout. Východisko není nikterak složité; v rázovité rybářské vesnici si ženy krátí čas čekáním na muže, kteří jsou na lovu ryb, tlacháním, vtipkováním a po-

nání, v jeho písních. (...) Kdo jsou tito loupežníci? Vždy kořistníci. Často lidé s nejasnými touhami politickými nebo sociálními, jako je má primitivní lid. Vždy postavy tragické. Neboť se nikdy svým metám ani nepřiblížili, nepřekročivše prvních počátků sbírání sil a organizace, která teprve činí z tlupy vojsko a z náčelníka vůdce. A vždy oběti. Neboť zahynuli rukou katovou, úkladem přátel, zradou milencinou. Zákon v nich vidí zločince. Vzbouřence, jakých ve svém středu nebude trpět žádný společenský řád. Vrahy, žháře a lupiče.“ Nikola Šuhaj, Ondráš, Jánošík, historické postavy v neuvěřitelných příbězích, které se v mnohém opírají o realie – jako byla třeba „čarodějnice“ v Ondrášově příběhu, vám nyní dají nahlédnout do písně, znovu oživené a vyprávěné v divadle, tak jako u ohňů na poloninách. Její kouzlo se časem nevytratilo, protože smysl tohoto vyprávění tkví v jediném: vše, co se stalo, se děje i nyní a stane se zas.

Peter Gábor ke svému návratu k inscenování *Balady pro banditu* poznamenává:

„Můj návrat je určité způsobený aj mojim velmi silným vztahem a láskou k poezii a k poetickému divadelnímu jazyku. Milujem slovenskú i českú ľudovú slovesnosť, zvlášť balady, v ktorých sú zakódované mnohé svedectvá ľudovej pravdy. A z času na čas si ich pripomenúť znamená pre mňa návrat ku koreňom, tam daleko niekde, kde sa rodila naša národná identita či typické rysy charakteru našich predchodcov. Baladické príbehy sú pre mňa veľkou očistou od zložitosti vnímania dnešného sveta. Láska v nich je skutočnou láskou, nič sa v nej neodpúšťa a vie doviesť milencov k mimoriadne vášnivým a často krát až sebazničujúcim rozhodnutiam. Práve momenty ozajstnosti a mimoriadnej autenticity v rovine ľudských citov a charakterov nás dokážu dodnes fascinovať a vzrušovať. Bohatý symbolický jazyk je zas silným impulzom pre rozvíjanie výrazného poetického gesta v réžii, scénografii, kostýme alebo choreografii.“ (kš)

šťuchováním, až se náhle ocitnou uprostřed hádky. Po návratu mužů celá situace eskaluje, dojde i na rvačku a vše musí řešit přivolaný soudce. A kolotoč komických situací nabírá zběsilé obrátky. Než se vše v dobré obrátí a spory jsou urovnány, utře si divák nejednu slzu smíchu... Shrnutí a podtrženo: Když se ženské pohádají kvůli chlapům, to se pak dějí věci! Goldoni zřejmě čerpal ze svých vlastních zážitků, když jako mladý úředník působil na italském venkově. Hra dává hercům především možnost pořádně se „vyřádit“ a mírou vrchovatou využít svého temperamentu. Být nad ní bude režisér Janusz Klimsza na scéně Martina Víška a v kostýmech Elišky Zapletalové. (piv)

Autor předlohy Josh Hutcherson
(www.artenocorpo.com)

Anna Saavedra (1984)

KUŘAČKY

Něžná groteska o virtuálních láskách, pracujících ženách a mužích v domácnosti

Režie **Janka Ryšánek Schmiedtová**
Dramaturgie **Klára Špičková**
Scéna **Jaroslav Čermák**
Kostýmy **Tomáš Komínek**
Hudba **Mario Buzzi**

Osoby a obsazení:

Olga **Renáta Klemensová**
Máša **Nikola Birklenová**
Iri **Petra Lorencová**
Natálie **Kateřina Vainarová**
Andrej **Vladimír Polák**
Baronek **Dalibor Dufek**
Jan **Robert Urban**
Petr **Igor Orozovič**

Uvádíme 7., 11. a 24. května a 20. června 2012 v 18.30 hodin ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

KUŘAČKY očima ženy

Zn. Už nehledám – našla jsem

Zábavná, inteligentní, něžná, vzdělaná, malinko sentimentální, přiměřeně tolerantní, se smyslem pro brutální, černý i jemný humor a sebereflexi plus obdivující A. P. Čechova...

... hra a inscenace se hraje od konce března ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka. Hledáte-li titul, který vás pobaví, dojme a možná (tato volba je zcela dobrovolná) přiměje k zamyšlení nad sebou samotnou, našly jste. Jsou to *Kuřačky*.

Kateřina Vainarová (Natálie), Renáta Klemensová (Olga), Vladimír Polák (Andrej), Petra Lorencová (Iri) Foto Radovan Štátný

Vladimír Polák (Andrej), Renáta Klemensová (Olga), Nikola Birklenová (Máša), Petra Lorencová (Iri) Foto Radovan Štátný

„Musí se žít!“

Máte rády Čechova? Výborně. Hra *Kuřačky* a spatelky (jak zní její původní název) je současnou variací na *Tři sestry*. A brzdi-li vás obavy o „zneužití“ klasika, odbrzděte.

Autorka Anna Saavedra i režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová velmi pravděpodobně Antona Pavloviče skutečně ctí a milují. Poskytl jim inspiraci hodnou šíře jeho génia, kterou (ve spolupráci

s inscenačním týmem a herci) zřúzovaly s vlastním talentem a dnešním světem. Výsledkem je inscenace, která je pro milovníka Čechova... krásné čechovovská. Pikantní i jemná. Hořká čokoláda s chilli. K čaji ze samovaru. A místo cukru sladká rozkoš rozkoš možnosti nacházet v *Kuřačkách* všechny ty citace, narážky a parafráze. Sestry Irina, Máša i Olga, bratr Andrej a jeho vyvolená Natálie, mrtvý otec a všichni ti (ne)použitelní muži okolo... Moskva daleko a my tady...

„Holografický vesmír. Taková kravina!“

Nevíte o Čechovi vůbec nic? Nejste zatíženy na klasiky a jejich hlubokomyslné mudrování? Výborně. *Kuřačky* jsou totiž ryze současným divadlem. V textu, realizaci i hereckých výkonech (mimo chodem skvělých). Žijete rády v dnešním virtuálním světě? Hledáte partnera? Nebo už jste našly a nejste si jisty, že je to ten pravý? Cítíte se poněkud mimo koleje současného světa? Věřte pořád ještě v pozitivní energii a směřování vesmíru i své bytosti? Tékáte mezi feminismem a „samičí podstatou“? Dumáte nad tím, jaké jsme my, dnešní ženy? A jací jsou dnešní muži? Pak jsou *Kuřačky* právě pro vás. Přijďte se na sebe podívat. Nebude to vždycky procházka růžovou zahradou, ale... bude to pravda.

„Nemám ambice, mám čtvrtky“

A na závěr, večer po představení, doma v posteli s knihou nebo nad sklenkou vína či půllitrem piva v diskusi s kamarádkou nebo partnerem můžete dumat o tom, co plyne z faktu, že v podstatě jediný alespoň trochu dlouhodobě použitelný a akceptovatelný muž v celé hře a inscenaci je vlastně... Ale ne. Přijďte se podívat a rozhodnout si to samy. (pb)

KUŘAČKY očima muže

Vskutku nelze říci nic jiného, než že hra *Kuřačky* je dovedně napsaná, zrežirovaná i zahraná. A třebaže je inspirovaná Čechovovými *Třemi sestrami*, z nichž si vypůjčuje jen několik málo motivů, pro její celkové vyznění a porozumění není tato okolnost nijak zvlášť podstatná.

Její hlavním tématem je jeden z trvalých a stále častějších úkazů dnešní doby – singles. Tři sestry, Olga, Máša a Iri, žijí sice pospolu, přesto jsou však samy. Jejich toužebné přání a úsilí najít toho správného mužského soustavně selhává.

Dříve než vám vyložím svůj pohled na tuto hru, důrazně musím předeslat, že není ani trochu feministická, jak by se bylo možné domnívat. Ba dokonce žádnému z obou pohlaví zásadně nestraní. Řekl bych naopak, že autorčin postoj je zcela nezaujatý, jakkoliv je plně prostoupený vstřícnou a chápavou empatií.

Ale teď už mi dovolte, abych pohovořil o jedné věci, která mě v této hře obzvlášť zaujala. Následující úryvek dialogu mezi třemi sestrami velice trefně vypovídá o jednom z možných hledisek pojímání partnerských vztahů:

Iri: Až já budu mít svatbu –
Máša: Promiň, miláčku? Něco mi uniklo?
Olga: Co se stalo?
Iri: Jednou, myslím, až jednou...
Olga: Ah...
Máša: Ten křepký mladíček, co sem teď pořád chodí?
Iri: Nee. To je spolužák z konzervatoře, přeci. (...) Vlastně nevím. Líbí se mi asi. Ne moc zase. Je vytrvalý. Občas je s ním trochu nuda. Ale hezky kouká.
Máša: Takže záložník. To je moudré. Udržovat v konstantní naději, ale fakticky vztah nepotvrzovat. Když se nikdo lepší neobjeví, k oddané životní službě ho povolát.
Olga: Záložník... To je hyenismus.
Máša: Pouze oboustranná charitativní výpomoc, sestro.

Tato Mášina slova mohu přímo potvrdit ze své osobní zkušenosti. Několika ženami mi totiž bylo výslovně řečeno, že si některé muže skutečně po-

nechávají takřkajíc v záloze, jako jakousi skrytou rezervu, pro případ, že by se dotyčný muž přeci jen někdy šiknul. U těchto mužů zpravidla nalézají to, co jeden z našich předních psychologů a manželských terapeutů Stanislav Kratochvíl pojmenoval jako POPO a DUPO. Za těmito žertovně roztomilými zkratkami vězí dvě z typicky ženských vztahových očekávání: „POsedět, POpovídat“ a „DUševní PORozumění“. A právě tato očekávání dokážou nejlépe naplnit chlapi záložníci. Ženy u nich obvykle vycítí, že by to případně mohli být ti praví, jenže tu z naprosté většiny naneštěstí schází ona pověstná jiskra, která jako na potvoru ne a ne přeskóčit.

Obecně se dá vysledovat, že některé ženy třídí a hodnotí muže na základě jejich upotřebitelnosti a účelového použití; instinktivně jaksi vytuší, na co se který muž hodí nebo nehodí, a v čem by jim tedy mohl být prospěšný. Jeden muž je tak u té samé ženy předurčen výhradně k úloze zpovědníka a milého společníka, jiného má zase vyhrazeného jenom jako milence, dalšího jako údržbáře a domácího kutila všeho druhu a podobně.

Zdá se, že takový typ ženy představuje ve hře Natálie, kosmetická dealerka, která je na rozdíl od všech tří sester značně ctižádostivá kariéristka. Iri a Máša si z ní utahují, že má na sobě kostým s leopardími vzory a tytéž vzory se objevují i na saku Andreje, jejího partnera a bratra tří sester. Právě v tomto vyzývavém kostýmku Natálie koketuje na pohovce s Janem, kterého nakonec okouzlí nato-lik, že jí jako programový ředitel regionální televize svěří její vlastní talk show. Sestra Máša komentuje její oděv takto: „*Možná je to nějaká prehistorická výbava... Když ještě muži byli lovci, museli pořád koukat na tu zvěř, vš...* Ten vizuální vjem – zvířecí vzorek – jim prostě zatemní mozek a konec (...) A pak není divu, že normální inteligentní a soudná žena, jako například já, najednou prostě nemá šanci.“

Tuto pasáž zmiňuji záměrně, a to ze dvou důvodů. Pokládám totiž za příjemně pikantní a nádherně dovysvětlující fakt, že při první repríze této hry, pár sedadel ode mě, seděla žena, která měla halenku právě s takovými leopardími vzory jako představitelka Natálie Kateřina Vainarová.

Uvedená scéna nám též příkladně demonstruje, že zaujmout chlapa, popřípadě jej sbalit, nemusí

být pro ženu až tak komplikované. Mužská sexualita je totiž oproti té ženské docela primitivní. Mnozí odborníci vám povědí, že ženská sexualita je daleko rafinovanější, vytržbenější a složitější. Nám chlapům v tomto směru opravdu stačí hodně málo. Tato hra mě opět ujišťuje v tom, že ženy na rozdíl od nás vynikají mnohem větší rafinovaností a důmyslností. Přičemž ženskou rafinovanost vnímám jak v jejím kladném, tak záporném smyslu.

Vydařené a pravdivé zpodobení určitého druhu muže znázorňuje ve hře postava inženýra Petra, Mášina virtuální láska, s níž sdílí myšlenku holografického vesmíru, v němž neexistují náhody, takže jsou si předurčení k vzájemnému setkání. Pak ale nadejde doba, kdy se spolu konečně shledají ve skutečnosti. Z Petra se naráz vyklube muž, který je očividně poznamenán svými dlouhodobými neúspěchy u žen, jež dává za vinu pouze jim samotným, nikoliv však sobě. Petr je zrovna ten typ muže, který nedovede ženě splnit její výše zmíněná očekávání POPO a DUPO. Ze všeho nejpozoruhodnější však bylo, jak odlišné při této scéně reagovalo publikum: převážně se totiž smála ženská část osazenstva, kdežto mužského diváka nechával tento výstup chladně lhostejným. Stejně tak se smály výlučně ženy během scény, v níž se Natálie horečně věnuje úklidu, zatímco Andrej, její manžel, si lebedí na pohovce a čte. A Natálie se jej s diplomatickou obratností snaží přimět k domácím pracím.

A je to právě Andrej, který poté, co se stal mužem v domácnosti, konejšivě chlácholí své tři sestry i sebe, když se okolnosti vyvinuly jinak, než si všichni přáli. Tato řeč je zčásti variací závěrečných replik Iriny a Olgy z Čechovových *Tří sester*: „*Musí se žít. Jednou se všichni dozvíme, k čemu to všechno bylo, všechno to utrpení. (...) Musí se žít.*“

Toto odhodlané zvolání jenom dotvrzuje jejich konečné usmíření se sebou samými. A je to zároveň pokojná útěcha i pobídka pro nás všechny... O této inscenaci lze naprosto bez nadsázky říci, že je ve všech svých složkách nanejvýš povedená a citlivě do detailu propracovaná. A pokud vás dojme tak jako mě, vězte, že se za to nemusíte stydět; je totiž dojmavá právě proto, že s dojetím nekalkuluje. Její označení „něžná groteska“ se tak u ní naplňuje vrcholnou měrou. (on)

Petra Lorencová (Iri), Dalibor Dufek (Baronek), Nikola Birklenová (Máša), Renáta Klemensová (Olga), Vladimír Polák (Andrej), Kateřina Vainarová (Natálie), Robert Urban (Jan) Foto Radovan Štátný

Anton Pavlovič Čechov (1860–1904)

IVANOV

Komedie o muži, který si to musí nechat projít hlavou

Překlad	Leoš Suchařípa
Režie	Štěpán Pácl
Dramaturgie	Marek Pivovar
Scéna	Adriana Černá
Kostýmy	Daniela Klimešová
Hudba	Jakub Kudláč

Osoby a obsazení:

Nikolaj Ivanov	Tomáš Jirman
Anna, rozená Sára Abramsonová	Lada Bělašková
Matvěj Šabelskij	František Večeřa
Pavel Lebeděv	Jan Fišar
Zinaida Lebeděvová	Anna Cónová
Sáša	Veronika Lazorčáková
Jevgenij Lvov	Petr Houska
Marta Babakinová	Alexandra Gasnárková
Michail Borkin	Jiří Sedláček
a další	

Uvádíme 7., 11. a 24. května, 20. června 2012 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Režisér Štěpán Pácl a dramaturg Marek Pivovar inscenují *Ivanova* jako veselohru. Respektují tak nejspíš záměr samotného autora, který svá drama pojímal výlučně jako komedie, či dokonce vaudevilly, o čemž několikrát ujišťoval nejrůznější adresáty své korespondence, včetně Stanislavského. Čím je vlastně dána komičnost jeho her? Některé Čechovovy dialogy v sobě dozajista mají humorný potenciál, který ovšem nemusí být vždy zcela patrný při jejich čtení. Musíme mít totiž na zřeteli, že stejně jako které-

František Večeřa (Šabelskij), Tomáš Jirman (Ivanov), Lada Bělašková (Anna) Foto Martin Popelář

koliv slovo je i humor nesmírně choulostivý na kontext. Teprve významová souvislost často určuje jeho správné vyznění. Důležitý je přitom jak kontext jazykový, tak kontext situační. Nejde tedy jen o to, co se říká, co bylo a bude řečeno, ale *jak a za jakých okolností* se to říká. Všechny tyto činitele jsou nanejvýš zapotřebí k tomu, abychom se mohli zasmát. Byl si jich vědom i režisér Štěpán Pácl, který spolu s herci ještě více ozřejmil a umocnil vtipnou podstatu Čechovových dialogů a obdařil humorem právě ty situace, kde bychom se ho nejmiň nadáli. Jedna z takových situací se odehrává v sále v domě Lebeděvových, kdy Borkin (Jiří Sedláček) přemlouvá vdovu a majitelku panství Babakinovou (Alexandra Gasnárková), aby si vzala zchudlého hraběte Šabelského (František Večeřa). Komický charakter této scény působí fakt, že se dialog mezi jejími účastníky odehrává během zvlášť

přívorného tance. K němu jím hrají dva akordeonisté, kteří svou hudbou dotvářejí celkovou atmosféru. Čechov v tomto výstupu žádný tanec nepředepisuje, ale přesto cítíme, že tu jaksi přirozeně patří. Všichni jmenovaní herci za něj oprávněně sklídili potlesk při otevřené scéně. Sluší se dodat, že s neskonale roztomilou grácií tančila zejména paní Gasnárková. Avšak humor je v téhle inscenaci podpořen ještě i jinými prostředky. Z vlastní životní zkušenosti víme, že i když je obsah nějaké promluvy sám o sobě dostatečně vtipný, díky případně použité melodii řeči se může stát ještě vtipnější nebo může nabýt dalšího žertovného významu anebo může veškerou vtipnost pozbyť. A naopak určitá promluva zase nemusí být vůbec zamýšlena jako vtip, a přesto ji vhodně zvolená hlasová melodie dokáže zabarvit tak, že nás nutně ponouká ke smíchu. Posledně zmíněný případ nejlépe ilustrují následující repliky. První z nich říká ve hře Pavel Lebeděv, kterého představuje Jan Fišar: „*Pánové, řečičky, řečičky, ale na vodku si nevzpomene nikdo!*“ Čteme-li tuto větu, nepřipadá nám její obsah nijak zvlášť vtipný. Avšak Jan Fišar ji na jevišti podává takovým způsobem, že když ho slyšíme, nemůžeme se ubránit smíchu. Zrovna tak je tomu u dialogu mezi paní Babakinovou a paní Lebeděvovou, které ztvárňují Alexandra Gasnárková a Anna Cónová:

Babakinová Paní Zino, cenné papíry jdou zase prudce nahoru, drahousku.

Lebeděvová (vzdychne) Kdo jich má hodně, ten se má.

Ani odpověď paní Lebeděvové nás při čtení nepohne ke smíchu, ale jakmile ji Anna Cónová pronesla, v mžiku pohnula bránici velké části obecnstva.

Anna Cónová (Lebeděvová), Aneta Červená a Anna Bangoura (Hosté), Alexandra Gasnárková (Babakinová), Marie Logojlová (Avdota), František Strnad (Jegor), Veronika Lazorčáková (Sáša), Marián Mazur (Host), Jan Fišar (Lebeděv) Foto Martin Popelář

Jako první případ, tj. kdy hlasová melodie může výrazně napomoci vtipnému obsahu promluvy nebo jej nějak ozvláštnit, uvedme prosebnou řeč Šabelského k Lebeděvovi: „*Pavle, dej mi nějaké peníze. Vyrovnáme se na onom světě.*“ František Večeřa svým projevem nejenže posílil vtipnost této repliky, ale zároveň ubezpečil publikum, Lebeděva i postavu, kterou ztělesňuje, o tom, že se s dotyčným na onom světě skutečně shledá.

Taktéž následující promluva byla na jevišti proslovena pouze s takovou uměřeností, aby ještě lépe vynikla její podivná pointa:

Lebeděv (Šabelskému) Ty seš divnej patron, Matvěji! Napohled seš docela normální, ale jak promluvíš, člověk by řek, že máš úplně pokažené trávení.

Z toho všeho je zřejmé, že pro správné porozumění konkrétní výpovědi je kromě kontextu nezbytná právě intonace. A intonace spolu se situačním kontextem jsou v této inscenaci velice jemně a důvtipně propracovány. Navzdory všem humorným okamžikům je však samotné téma hry značně neveselé. „*Je to takový portrét deprese nebo pocitu zmaru, jak se zorientovat ve společnosti, kde tím nehmotnějším je jakási podivná prázdnota a krátkodobý cíl,*“ říká režisér Štěpán Pácl. Tato prázdnota, kterou ustavičně zakouší titulní hrdina hry, jemuž se život natolik znechutil, že je takřka neschopen jakéhokoliv činu, myšlení a citu,

Veronika Lazorčáková (Sáša), Jan Fišar (Lebeděv) Foto Martin Popelář

je v inscenaci výtvarně znázorněna téměř nezabydleným, vyklízeným prostorem. Jsem bytostně přesvědčen, že o výsledném scénografickém pojetí nakonec rozhodla právě tato Ivanovova replika, která ve hře sice je, ale na jevišti nezazní: „*Když začne inteligentní, vzdělaný a zdravý člověk bezdůvodně skuhrat, dostane se na šikmou plochu, tak po ní nezadržitelně sjede dolů a nic ho nezachrání!*“ Víc vám už napovídat nebudu. Jenom dodám, že

zvolené výtvarné řešení scény mimo jiné umožnilo provádět řadu groteskních gagů. Vůbec by se dalo říct, že obratných nápadů je v této inscenaci více než dost. Psát o nich nemá smysl, ty je třeba vidět a slyšet. Možná že díky této inscenaci rovněž zjistíte, že Čechovovy postavy a jejich jednání by se neměly brát příliš vážně a doslovně. A až *Ivanova* zhlédnete, pochopíte, že každé divadelní představení je bezpodmínečně závislé na souhře velice roztodivných faktorů. A v tom právě je jeho tajemství. (on)

Lada Bělašková (Anna), Tomáš Jirman (Ivanov) Foto Martin Popelář

Pavel Šimák Foto Radovan Štátný

Jeho jméno je od počátku nástupu do pozice režiséra a šéfa činoherního souboru spojováno s divácky velmi úspěšnými inscenacemi, jako byl *Přelet nad kukaččím hnízdem*, *Válka s Mloky* (jedna z událostí roku – Kronika časopisu Týden 2009), *Amadeus* (oceňované výkony Jana Fišara, Igora Orozoviče a Andrey Mohylové), *Romeo a Julie* (Shakespeareovské slavnosti), *Donaha!* (*Hole dupy*) – divácky nejúspěšnější muzikál a inscenace NDM – a v neposlední řadě *Pygmalion* (v hlavních rolích září David Viktora a Lada Bělašková). Do souboru přivedl mladé herce Igora Orozoviče, Dalibora Dufku, Veroniku Lazorčákovou a Petru Lorencovou. Z režijních osobností přizval ke spolupráci např. Jana Mikuláška (*Oidipus, Gottland*), Petera Gábora (*Divadelní komedie*), Annu Petrželkovou (*Cenci*), Štěpána Pácla (*Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové, Ivanov*), Martina Františka (*Její pastorkyně*), Janku Ryšánek Schmiedtovou a Annu Saavedru (*Kuřáčky*) a mnohé další.

AMADEUS Foto Radovan Štátný

Pavla Šimáka jsme se zeptali:

V činohře NDM jsi režíroval celou řadu inscenací. Z které máš největší radost?

Naučil jsem se od určité doby, po svém návratu k divadlu před zhruba osmi lety, přemýšlet nad jednotlivými projekty z pohledu toho kterého divadla, pro které vznikají, a ne jako dřív jen ze svého osobního pohledu. V NDM jsem si jako umělecký šéf „přidělil“ roli režiséra inscenací, které měly činohře svým způsobem krýt záda, být zajímavé pro široké publikum a přitom udržovat, pokud možno, co nejvyšší uměleckou úroveň – a to se mi, mám pocit, povedlo u většiny inscenací. Nechci žádnou vyvyšovat nad ostatní, bylo by to nefér vůči mým spolupracovníkům a kolegům hercům – a snad žádná taková ani není, která by se u mne mohla vyvyšovat nad ostatní. A navíc je těžké porovnávat je mezi sebou,

jde o docela zajímavou směs žánrů – od dramatu přes pohádku až třeba k muzikálu...

Jedna životní epizoda končí, začíná další. Jaké jsou tvé plány do budoucna?

Zajímavé je, že to snad ani nejsou moje plány jako spíš řízení osudu – krátce po neprodlení smlouvy v NDM jsem dostal nabídku na post uměleckého šéfa pražského Divadla Na Fidlovačce, kterou jsem přijal. Rád bych se také dál věnoval televizní režii a pokud zbude síla a čas, rád bych si připravil nějaké scénáře. A hlavně bych chtěl ukončit kočovný život své rodiny, zastavit se a být jim trochu víc k dispozici.

Co bys vzkázal souboru činohry?

Že jsem tady našel skvělé lidi, skvělé herce, někteří se mi navždy vryjí do paměti a života a budu se sem rád vracet, ale hlavně jim všem budu držet palce, aby jim bylo umožněno dál dělat dobré divadlo. Doufám, že časy příští nebudou tak zlé, jak to třeba chvílemi vypadá, jsem optimista.

PYGMALION Petr Houska (Plukovník Pickering), Lada Bělašková (Líza Doolittlová) a David Viktora (Profesor Henry Higgins)
Foto Radovan Štátný

Každý režisér, ať chce či nechce, má vždy své oblíbené herce. Kteří jsou to v tvém případě?

Na tuhle otázku rozhodně neodpovím – věřím, že ti, s nimiž jsme si v čemkoli blíží, už to vědí a je to jen mezi námi. Ale dá se odpovědět i obecněji – mám rád herce, který má svůj názor, svůj talent chce při každé nové inscenaci posunout dál a hlavně – ničí mě, když se herec staví do pozice loutky, která se nechá postrkovat. Miluju, když je tvorba vzájemným dialogem.

Když se ohlédneš za celým svým působením v NDM, jak je hodnotíš?

Hodnotit určitě musí jini. (piv)

Peter Gábor

Jako režisér léta spolupracoval a tvořil úspěšné divadelní inscenace v ostravské činohře (*Tanec na konci léta*, *Sex noci svatojánské*, *Balada pro banditu*, *Ondina*, *Kouzelník z Lublinu*, *Šakalí léta*, *Cabaret*, *Divadelní komedie* ad.). Narodil se v roce 1963, vystudoval divadelní režii na pražské DAMU. V jeho dosavadní divadelní éře byla důležitá angažmá v Olomouci, Kladně, Martině i hostování v Praze (Divadlo ABC, Divadlo Na zábradlí), Brně (Mahenovo divadlo), Bratislavě (Divadlo Astorka) nebo v Paříži (Maison de la Poésie).

Když jsi přijal nabídku vést ostravskou velkou činohru, které důvody pro to převážily?

Mal som to šťastie, že s hercami ostravskej činohry sme si padli do oka už pri prvom našom spoločnom stretnutí. Bolo to v roku 1993 pri skúšaní hry *Tanec na konci léta*. Skvelá komunikácia pri práci, silné herecké osobnosti a výsledný úspech inscenácie potom rozhodli a činohra ma prijala. Aj keď si spomínam, že istý miestny kritik sa veľmi pohoršoval nad tým, že v činohre hosťuje režisér zo Slovenska a považoval to za veľkú chybu vedenia divadla, že mi dali priestor, akoby tu nebolo dosť českých režisérů. Tento prejav úzkoprsosti ma vtedy skutočne veľmi pobavil. No a odvtedy som skoro každú sezónu hosťoval v činohre, ktorá sa mi vlastne stala akousi neoficiálnou materskou scénou. Takže môjmu dnešnému nástupu do funkcie umeleckého šéfa predchádzal veľmi silný profesný vzťah a to bolo pre mňa rozhodujúce. Okrem toho ma Ostrava pri každej návšteve nabíjala silnou energiou, páčilo sa mi vždy, že to tu kultúrne žije, že herci s ostravských divadiel spolu komunikujú, spolupracujú a vedia sa aj dobre medzi sebou ironicky podpichovať. Až na ten smog!!!

Co si myslíš o současné pozici činohry v NDM a v Ostravě vůbec?

So šéfovaním činohry mám veľké skúsenosti už z Moravského divadla v Olomouci, kde som pô-

Peter Gábor Foto Radovan Štátný

keď vybrané texty a potom vzniknuté divadelné inscenácie komunikujú na diaľku s divákom. Keď vybrané texty, a to nemusia byť len čerstvé súčasné novinky oslovujú divákov, riešia problémy, ktorými žijeme alebo nám dávajú silu prežiť aj tie ťažšie chvíle v našich životoch. A s humorom, iróniou ale aj so smrteľnou vážnosťou podávajú výpoveď o nás a o svete okolo nás. A samozrejme, že je tu herecký súbor, a každý herec očakáva a teší sa na stretnutie so zaujímavou, náročnou

Petr Sýkora (Neumann), Jiří Sedláček (Bejby), Alexandra Gasnářková (Teta Juříčková), Lada Bělašková (Alena), Jan Fišar (Dospělý Kšanda), Vladimír Polák (Eda)
ŠAKALÍ LÉTA (režie Peter Gábor) premiéra: 18. 6. 2005
Foto Josef Hradil

sobil sedem sezón. Pre mňa osobne ako umelca, režiséra je vždy dôležité aby divadlo, v ktorom mám možnosť pracovať a trochu ovplyvniť jeho umelecký vývoj, zaujalo skálnych divákov, ale aj zabodovalo v širšom českom a európskom divadelnom kontexte. Myslím, že na to máme dosť talentu, invencie, nápadov, ale žiaľ nie vždy priaznivú finančnú situáciu. A naše krásne javiská či už v Divadle Antonína Dvořáka a ešte veľkorysejšie rozmery javiska Divadla Jiřího Myrona potrebujú naozaj aj veľkorysejšie, nie len to herecké gesto.

Co je pro tebe důležité v dramaturgii naší činohry?

Dramaturgia je pre mňa najzákladnejším pilierom v práci v akomkoľvek divadle. A kvalitná je vtedy,

postavou, ktorá ho umelecky uspokojí a posunie ďalej. A o každý herecký súbor sa treba starať, vyprofilovať mladú nastupujúcu hereckú generáciu, tešiť sa so spoločných úspechov ale nezábúdať pri tom ani na kritickú sebareflexiu.

Ostrava se stala tvým novým domovem. Je to příjemná změna?

Striedanie angažmá (Kladno, Martin, Olomouc, Ostrava) a zázemí už akosi za tie roky patrí k môjmu profesionálnemu životu. Doma som tam kde momentálne pracujem a kde ma to baví. A zmena ma vždy svojím spôsobom baví.

Muzikál Balada pro banditu nahradil projekt bratrů Burianů, který z technických důvodů musel být zrušen. Před patnácti lety jsi úspěšně převedl muzikál „z Provázku“ na velké jeviště Divadla Jiřího Myrona s Terezou Bebarovou a Pavlem Nečasem v hlavních rolích. Na co se ve tvé režii můžeme těšit tentokrát?

Život bez hudby si neviem ani predstaviť. A spojením hudby a dramatickej balady sa otvárajú dvere fantázii, štylizovaným tanečným rituálom a plnokrvnému herectvu. Už teraz sa teším na novú hudobnú spracovateľnosť. A samozrejme na spoluprácu s hereckým súborom činohry aj operety/muzikálu. Som zvedavý na mladú hereckú generáciu, na ich nový pohľad, názory na divadlo... Možno sa dozviem niečo úplne nové. Držme si palce!

Diky za rozhovor. (kš)

Výjev z inscenace TANEC NA KONCI LÉTA (režie Peter Gábor) premiéra: 30. 10. 1993
Foto Josef Hradil

MOSKVA → PETUŠKY v Ústí nad Orlicí Foto Zdeněk Feruga

MOSKVA → PETUŠKY

Inscenace *Moskva → Petušky*, která získala renomé jak na posledním ročníku Ost-ra-varu, tak na Festivalu divadel Moravy a Slezska (kde získala cenu za nejlepší inscenaci), se dál rozjíždí „do světa“. V červnu například bude k vidění na prestižním Festivalu evropských regionů v Hradci Králové. Ještě předtím se ovšem vydala do Ústí nad Orlicí

jako součást kampaně „Nádraží nedáme“. Svezli jsme se vlakem RegioJet, a to zdarma, za což panu Jančurovi děkujeme. V nádražní restauraci, které stejně jako celé stanici stále hrozí demolice, jsme sehráli představení, které se blížilo spíše happeningu. Jen si to představte; hra začíná, restaurace je uprostřed mezi dvěma tratěmi. Zavřeny jsou jen jedny dveře, ty druhé (a místo za nimi) jsou zaplněny lidmi, kteří se do sálu nevešli.

Kolem neustále projíždějí vlaky (což je v pořádku, vždyť inscenace se odehrává především na nádraží a ve vlaku), jenže každou chvíli nějaký ten vlak zastaví a pochopitelně se ozve hlášení nádražního rozhlasu. Herci vše zvládli skvěle, nadšení zavládlo i mezi diváky (proslulá režisérka dokumentárních filmů Olga Sommerová nebyla výjimkou). Tak jsme zvědaví, jaká další představení na trati ještě zažijeme. (piv)

ZPRÁVY Z ČINOHRY

V některém z minulých čísel tohoto časopisu jsme uvedli, že herečka **Andrea Mohylová** odchází do plzeňského divadla. A už to není pravda – vrátila se ještě dřív, než stačila odejít!

Úspěšným inscenacím činohry se zájezdy a festivaly rozhodně nevyhýbají. Posuďte sami: *Gottland* uvedeme 14. května na **Divadelní Floře v Olomouci** a 23. června na **Festivalu evropských regionů v Hradci Králové**. Hra *Moskva → Petušky* se vypraví do Hradce na stejný festival 24. června 2012 a na plzeňský festival **Divadlo 14.** září 2012. V jednání je také výlet do Havířova s touž inscenací na podporu snahy o zachování tamního nádraží. *Ivanov* a *Kuřáčky* pak zamíří do Prahy v rámci akce **Ostrava v Praze**, a to 28. října 2012. (piv)

Jan Fišar dostal Křišťálovou růži!

V České republice nejvyšší ocenění za přednes poezie a prózy převzala jedna z hlavních opor činoherního souboru NDM na jubilejním 50. ročníku festivalu **Poděbradské dny poezie**, který proběhl od 18. do 22. dubna 2012 v areálu poděbradského zámku. Dalšími oceněnými na jediném česko-slovenském festivalu tohoto zaměření byli herec Jiří Lábus (Studio Ypsilon) a slovenská herečka Jana Oláhová (Slovenské národní divadlo). V Národním divadle moravskoslezském můžete Jana Fišara vidat například v oblíbené inscenaci *Moskva → Petušky* (Tupec, Satan, Anděl, Bůh), v pohádce *Sůl nad zlato*, kde hraje krále, anebo v nedávno uvedeném ruské hře *Ivanov* (Pavel Lebeděv). Nebude chybět ani v muzikálu *Balada pro banditu*, který bude mít v NDM premiéru 14. června 2012.

Herci činohry budou opět k vidění na prestižních **Shakespeareovských slavnostech!**

18. července se můžete těšit na začátek dalšího ročníku Shakespeareovských slavností. V premiéře se vám představí naši herci v inscenaci *Marná lásky snaha* v režii Ondřeje Spišáka (hraje se 18. – 22. července 2012.).

7. a 8. srpna 2012 můžete zhlédnout v Praze inscenaci Pavla Šimáka *Romeo a Julie*, která v loňském ročníku sklídila české i mezinárodní ovace. 9. a 10. srpna 2012 se hraje naposledy v Ostravě. Její derniérou budou ukončeny i Shakespeareovské slavnosti.

(kš)

balet

Premiéry v sezóně 2011/2012

Giuseppe Verdi (1813–1901)

DÁMA S KAMÉLIEMI

Choreografie a režie: Allen Yu

Dirigent: Jan Šrubař

Scéna: David Bazika

Kostýmy: Eva Kotková

Premiéra 10. listopadu 2011

v Divadle Antonína Dvořáka

Armand Amar (1953)

PADAJÍCÍ ANDĚLÉ

Choreografie, režie, scéna a kostýmy: Philippe Talard

Dramaturgická spolupráce: Pavlína Kašková

Premiéra 22. března 2012

v Divadle Jiřího Myrona

Balet NDM je na Facebooku:

BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Armand Amar – PADAJÍCÍ ANDĚLÉ
Barbora Kaufmannová, Vladimír Vašků
Foto Martin Popelář

Dámy a pánové, vážení příznivci baletního umění,

yní, na konci března, máme za sebou druhou premiéru sezóny, která stála velké úsilí všechny zúčastněné. Premiéru, která byla pro baletní soubor o to náročnější, že cílová divácká skupina, kterou mohou *Padající andělé* oslovit, je mnohem širší, než jsem původně předpokládal. Divácké ohlasy jasně naznačují, že se toto téma a jeho zpracování nedotýkají pouze mladého a „nezávislého“ publika.

Jde o první takovýto multižánrový projekt, který se objevil v našem divadle. *Padající andělé* svou vazbou na samotný příběh i rovnováhou mezi pohybovou a verbální složkou totiž vytvářejí svébytnou informaci o světech, které normálně nenavštěvujeme, a ukazují nám, jak zajímavá je příležitost do těchto světů občas vkročit a zažít je „na vlastní kůži“. Jsem rád, že umělecký tvar, který tuto příležitost divákům i nám umělcům nabídl, je podle reakcí publika na představeních úspěšný a sdílný.

A to nejen díky nádherné hudbě, která inscenaci provází.

V dnešní době, kdy (alespoň podle mého názoru) nám pro lepší, lidštější soužití chybí komunitní systém, kdy vše je atomizováno, může právě umění přinášet znalosti a prožitky, které dokážou pozitivně ovlivňovat a měnit náš život. A jako jsem přesvědčen, že zkušenost z *Padající andělů* obohatila nás umělce, tak upřímně doufám, že i pro odsouzené, kteří s námi na tomto projektu spolupracovali, se tato zkušenost stala obohacující a inspirativní. Kdyby jen jeden z deseti odsouzených – našich kolegů v inscenaci – si z nové zkušenosti a kontaktu s uměním vzal něco dobrého pro svůj příští život, pak měla tato práce smysl nejen umělecký. Respekt k druhému člověku a jeho práci, osobní (nikoli virtuální) komunikace a nutnost i potřeba empatie, to všechno jsou věci, které v dnešním odosobněném světě velmi potřebujeme. My tanečníci máme to štěstí, že díky svému povolání tyto hodnoty a prostředky z dennodenní praxe a práce známe. A jsem velmi rád, že jsme je mohli zprostředkovat také členům mimodivadelních komunit.

Proto doufám a věřím, že inscenace *Padající andělé* byla správným krokem – nejen z důvodu zpestření repertoáru, ale i pro příležitost nabídnout sobě i divákům pohled „jinam“. Ať už je to pohled za zdi věznic nebo pohled na práci kolegů z dalších souborů. Možnost rozhlédnout se mimo svou osobní a profesní „ulitu“ je vždy impulzem k osobnímu růstu.

Nicméně je po premiéře a my samozřejmě jdeme dál. Pomalu se blíží konec sezóny – ale ještě předtím bych do našeho souboru rád pozval hvězdu baletního pedagogického nebe, mistra Michaila Messerera, vnuka ještě slavnějšího Asafa Messerera, bývalého pedagoga Velkého divadla v Moskvě. Michail Messerer hostuje jako pedagog po celém světě – spolupracoval s petrohradským baletem, Královským baletem v Londýně nebo baletem pařížské opery. Setkal jsem se s tímto umělcem před několika lety na Tanečním fóru v Monaku, kde jsem byl členem poroty, a jsem rád, že se konečně naskytla příležitost pozvat jej do našeho divadla a nabídnout tanečníkům další setkání s osobností, která je profesně může posunout dále.

A v měsíci květnu Vás chci samozřejmě pozvat na výjimečné představení – galavečer současného tance, který se bude konat v Divadle Jiřího Myrona. Hostování předních členů tanečního sdružení 420PEOPLE Nataši Novotné a Václava Kuneše v Kyliánově choreografii je pro náš baletní soubor i ostravské publikum důležitým momentem – mimo jiné jde totiž o první „otevření brány“ k plánované spolupráci se světovým choreografem Jiřím Kyliánem.

Přeji Vám krásný závěr sezóny, příjemné léto a těším se na viděnou po prázdninách.

Igor Vejsada
šéf baletu NDM

OSTATNÍ REPERTOÁR BALETU NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2012)

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)

Baletní pohádka nejen pro děti o princezně, která se píchne o růži a na dlouhý čas spolu s celým královstvím usne
Choreografie: Lillia Pártay;
dirigent: Tomáš Brauner;
scéna: Milan Ferenčík;
kostýmy: Eliška Zapletalová
Uvádíme 20. května a 10. června 2012
v Divadle Antonína Dvořáka

SPÍCÍ KRASAVICE (Šípková Růženka)
Barbora Kaufmannová, Michal Lewandowski
Foto Martin Popelář

Roberts Skujenieks a členové baletního souboru Foto Josef Hradil

JAK ŠEL ČAS SE SNĚHURKOU

Mezi nejoblíbenější dětské inscenace Národního divadla moravskoslezského bezpochyby patří baletní pohádka *Sněhurka a sedm trpaslíků* autorů Bogdana Pawlowského a Witolda Borkowského, která 29. dubna 2012 oslavila neuvěřitelné 80. představení. Inscenace inspirovaná filmovou pohádkou Walta Disneyho měla premiéru 19. listopadu 2005 v Divadle Jiřího Myrona, v choreografii Igora Vejsady, v kostýmech a ve scéně Alexandra Babraje.

V průběhu osmdesáti repríz zažil balet *Sněhurka a sedm trpaslíků* mnoho dětských tváří, ale také mnoho tanečníků, kteří se představili v různých rolích. Jedním z mála sólistů, kteří ani na jednom představení *Sněhurky* nechyběli, je Rodion Zelenkov, vtipně a roztomile bavící diváky jako trpaslík Šmudla celých sedm let. O děvčátka milovanou Sněhurku se už od premiéry dělí Olga Borisová-Pračíková a Barbora Kaufmannová, stálé baletní souboru NDM. Obě sólistky však putovaly do náručí hned několika princů, od premiérového Lukáše Lepolda k Uladzimirovi Ivanovovi či k Janu Koldovi (nyní baletnímu mistru souboru) a v současné době k Michalu Lewandowskému v alternaci s tchajwanským tanečníkem

Barbora Kaufmannová, členové baletního souboru a studenti JKGO Foto Josef Hradil

Po-Ju Linem. Role prince však již párkrát zažila také kuriózní situaci, a to v době velké nemocnosti v souboru, kdy princ po prvním jednání vyměnil svůj nádherný kostým za kožich medvěda a na závěr svým polibkem opět oživoval svou lásku jako šarmantní a všemi maminkami v hledišti obdivovaný sympaták. Tato inscenace má také dětmi nepřilíh oblíbenou postavu, zlou královnou měnící se

divadelním kouzlem v ježibabu. Tu potkala nejen změna obsazení, ale navíc také změna pohlaví, neboť ježibabu tančili pánové Marek Svobodník a Roberts Skujenieks. Nyní je v jejich kostýmu schovaná půvabná demi sólistka souboru Markéta Pospíšilová.

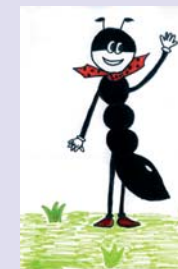
Jak je vidět, uvádět titul v repertoáru po tak dlouhou dobu je nelehký úkol. Ve větších či menších rolích se vystřídala řada skvělých tanečníků, kteří rozjasnili nejednu rodinnou neděli nebo nejedno školní dopoledne. Popřejme tedy baletu *Sněhurka a sedm trpaslíků*, aby ještě po mnoho sezón zdobil repertoár NDM a na oplátku byl obdarován rozzářenými tvářemi dětských diváků a jejich spokojených rodičů. (ap)

Barbora Kaufmannová, Rodion Zelenkov, Jan Krajčír, Vladimír Vašků, Jan Hanuška, Lukáš Lepold, Filip Skála, Michal Bublík Foto Josef Hradil

PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE

Závěrečný koncert žáků
baletního studia NDM
16. 6. 2012 v 16 hodin
v Divadle Antonína
Dvořáka

Armand Amar (1953)

PADAJÍCÍ ANDĚLÉ

Tanečníci, zpěváci, herci, cirkusoví umělci
a odsouzení v taneční variaci na dílo
Jeana Geneta

Režie, choreografie, scéna, kostýmy
Philippe Talard
Hudba
Armand Amar
Texty
Jean Genet
Dramaturgická spolupráce
Pavčina Kafková

Osoby a obsazení:

Gabrielle des Genêt	Pavčina Kafková
Jeannot du Matin	Petr Sýkora
Ange Soleil	Eva Dřizgová- -Jirušová
Neige	Václav Curylo
Camilla Meyer	Lucie Kurnická
Abdallah	Radim Eliáš
Querelle de Brest	Olga Borisová- -Pračiková
Le Pêcheur du Suquet	Patrick Ulman
Mimosa	Barbora Kaufmannová
Village	Vladimír Vašků
Notre Dame des Fleurs	Filip Staněk
Yeux Verts	Petra Kováčková
Divine	Jan Krejčíř
Culafroy	Lucie Skálová
Les Bonnes	Zuzana Majvelderová
	Yu Iizuka
	Markéta Pospíšilová
	Jana Kopecká
Les Enfants criminels	Rodion Zelenkov
	Chiara Lo Piparo
	Jana Zelenková
	Michał Lewandowski
	Filip Skála
	Peter Ondrka
	Michal Bublík
	Goh Shibata
	Po-Ju Lin
	Grzegorz Mołaniewicz
	Kristína Moravčíková

a členové pěveckého vězeňského sboru
Heřmánek

**Uvádíme 4. a 15. května
a 15. a 19. června 2012 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

Národní divadlo moravskoslezské uvedlo ve světové premiéře 22. března 2012 autorský projekt Philipa Talarda – multižánrovou inscenaci *Padající andělé*.

Francouzský choreograf Philippe Talard se už deset let věnuje sociálně-terapeutickým projektům zaměřeným na lidi vyloučené ze společnosti – vězně. V lucemburském Schrassigu, francouzské

V popředí Filip Staněk Foto Martin Popelář

Marseille, italském Římě a německém Berlíně pracoval intenzivně a dlouhodobě s odsouzenými, s nimiž vytvořil čtyři svébytné inscenace. Jejich cílem bylo ukázat odsouzeným cestu ke svobodě a jinému stylu života prostřednictvím umění – a lidem vně věznic skutečnost, že i odsouzení jsou schopni (pokud se tak rozhodnou) kázně a pravidelného, intenzivního tvůrčího procesu, který má hmatatelný výsledek.

V Ostravě se nicméně poprvé uskutečnil experiment, který dosud neměl ve střední Evropě obdoby. Kromě dennodenní několikaměsíční spolupráce s několika odsouzenými ve Věznici Heřmanice současně vznikala ve zkušebnách Národního divadla moravskoslezského divadelní část inscenace *Padající andělé*. Philippu Talardovi se totiž podařilo přesvědčit vedení heřmanické věznice, aby umožnilo nejen zkoušení přímo ve věznici, ale také opakovanou eskortu vybraných vězňů na několik zkoušek a posléze jednotlivá představení v Divadle Jiřího Myrona. A vedení Národního divadla moravskoslezského Philippe Talard pro změnu získal pro svou ideu vytvoření multižánrového

Olga Borisová-Pračiková Foto Martin Popelář

projektu, v němž by se divadelní disciplíny (tanec, herecký projev a zpěv) spojily s uměním cirkusových akrobatů a vystoupením vězňů, členů vězeňského pěveckého sboru Heřmánek.

Pavčina Kafková, Chiara Lo Piparo, Rodion Zelenkov Foto Martin Popelář

Sborová scéna Foto Martin Popelář

Začátkem března se s velkým úspěchem uskutečnila dvě představení – otevřené zkoušky „vězeňské“ verze inscenace přímo v areálu Věznice Heřmanice; jedna pro spoluvězně, druhá pro veřejnost. Někteří z účinkujících umělců a část diváků tak mohli zažít výjimečnou událost, kterou běžný civilista nemá šanci během celého života okusit: návštěvu vnitřního areálu věznice a přímý kontakt s desítkou odsouzených v jedné nevelké místnosti – vězeňské jídelně, kde představení proběhla.

Sedm z deseti odsouzených, kteří *Padající andělé* několik měsíců denně zkoušeli, naopak zažilo něco, co vězňům normálně není umožněno: opakované opuštění věznice, účinkování na profesionálním jevišti i aplaus na konci představení. To vše pod kontrolou vězeňské ostrahy.

Lucie Kurnická, Pavčina Kafková Foto Martin Popelář

Pavčina Kafková, Petr Sýkora Foto Martin Popelář

Padající andělé se stali první inscenací v našich zeměpisných šířkách a délkách, která na jedno jeviště svádí herce, tanečníky, zpěváky, cirkusové umělce a odsouzené ve výkonu trestu. Každý ze zúčastněných vložil do inscenace svůj um i osobitost; výrazný charakter dala *Padajícím andělům* hudba francouzského skladatele Armanda Amara. Nositel několika nominací a ocenění za filmovou hudbu vytvořil pro tento svébytný projekt působivou a „mnohobarevnou“ partituru – lyrickou i dramatickou, výrazně rytmizovanou i volně plynoucí. Každý divák v hudbě *Padajících andělů* najde něco blízkého svému srdci – ať to jsou hladivé smyčcové pasáže, nebo rytmické víření bubnů evokující rituální etnické tance.

(pb)

V Ostravě jsem šťastná

Demi sólistka ostravského baletu **Lucie Skálová** vystudovala 1. Soukromou taneční konzervatoř v Praze (nyní Taneční konzervatoř Ivo Vání Psoty). Během studia se účastnila soutěže Premio Roma (2006), mezinárodní baletní soutěže v Brně (2006) a od roku 2004 letních tanečních workshopů pořádaných bývalým tanečníkem a choreografem Jiřím Rebcem.

Po absolutoriu v roce 2007 získala angažmá jako členka baletního sboru v Národním divadle moravskoslezském. Dnes má za sebou na desítku sólových rolí v současných (mj. Milenka – *Spor aneb Dotyky a spojení*, sóla v *Jú tú – You Too... ty taky?*, *Zázraku v tichu* nebo *Padajících andělech*) i klasických baletních titulech (mj. Královna – *Sněhurka a sedm trpaslíků*, Myrtha – *Giselle*, Cikánka – *Dáma s kaméliemi* ad.).

V měsíci květnu, kdy vychází tohle číslo časopisu, jehož jste tvář, oslavujete pětadvacáté narozeniny. Jste pět let v angažmá baletu NDM, od letoška jako demi sólistka souboru. Jste spokojená s postupem své profesionální kariéry?

Jsem velmi spokojená. A vděčná svému šéfovi, panu Igoru Vejsadovi, že mi věřil a dal mi spoustu tanečních příležitostí, díky kterým jsem mohla růst a zdokonalovat se ve své profesní kariéře.

Našla jsem na internetu vaše webové stránky, které jste si založila po absolutoriu a nástupu do angažmá v NDM. Přečetla jsem si tam, co o sobě sama píšete. Vyjadřujete se ráda i slovem, ať už mluveným nebo psaným?

Tyhle stránky jsem si založila, když jsem byla první sezónu v divadle. Nikoho jsem neznala a nikam moc nechodila. Byla jsem daleko od rodiny, od kamarádů, neměla jsem si s kým pořádně popovídat

Lucie Skálová na zkoušce *Zázraku v tichu* na Masarykově náměstí Foto Josef Zajíc

o tom, co prožívám, tak jsem měla potřebu se vyjádřit alespoň touto formou. Bohužel teď je na to méně času, mám více práce, už dlouho jsem tuto stránku neobnovovala. Stydím se ☹. Abych se vrátila k otázce. Někdy je pro mě lepší se vyjádřit raději slovem psaným. Jsem spíše introvertní typ a nerada někoho jen tak pustím do svého soukromí. Ale ještě radši se vyjadřuji pohybem, je to uvolňující pocít a člověk tím může vyjádřit mnohem více než slovem.

Pocházíte z Prahy, jak se vám už pátým rokem žije v Ostravě?

V Ostravě jsem šťastná, našla jsem si tu pár skvělých kamarádů a jsou jako moje rodina. Cítím se tu jako doma. Sama se až divím, jak rychle jsem si tu zvykla a jsem za to moc ráda.

Absolvovala jste 1. soukromou taneční konzervatoř v Praze. Vaším hlavním oborem byl klasický balet nebo moderní tanec?

Mým hlavním oborem byl klasický tanec.

A co je Vám dnes bližší na jevišti – klasické role nebo možnost sebevyjádření prostřednictvím současného tance?

Záleží na tom, co je to za balet a co v něm zrovna ztvárňuji. Bližší je mi současný tanec, cítím se více sama sebou, pohyby nejsou přesně dané tak jako v klasickém tanci. Mohu si je upravit tak, abych se já sama cítila dobře. Klasický tanec má ale také svoje kouzlo, člověk musí mít talent. Ne každý jej může tančit. Mě osobně více baví temperamentní role, ať už v klasice, nebo v současném tanci. Ještě na konzervatoři jsem tančila Kitri, která se mi velmi líbila a byla bych ráda, kdybych měla možnost si ji ještě někdy zatančit.

Kdybyste si mohla zvolit jedinou roli (z těch, které jste v Ostravě tančila), s níž byste se nikdy nemusela rozloučit – která by to byla?

Nezmiňovala bych jen jednu roli. Je jich určitě více. Z klasických baletů by to byla určitě Myrtha, k té mám hodně blízko. Trochu mě mrzí, že se u nás *Giselle* už nehraje, byl to můj oblíbený balet. Hodně jsem se nadřela, ale ta únava za to stála – byla to taková ta příjemná únava... Ze současných baletů mi bylo nejbliž *Jú tú – You Too... ty taky?* Spojení hudby U2 a tance pro mě bylo velice krásnou zkušeností, za kterou jsem velmi ráda.

Je něco, co vám v divadelním/baletním světě hodně vadí?

Jo, nízký plat ☹. Teď vážně. Nikdy jsem nad tím neuvažovala, ale určitě se něco najde. Konkrétně u nás v České republice je to nízká podpora kultury všeobecně. Lidé málo chodí do divadla, raději jdou do kina a dají si popcorn. Nevím, čím to je. Možná generací, výchovou dnešní mládeže, ale nad tím můžeme jen spekulovat...

ZÁZRÁK V TICHU – představení na Masarykově náměstí – Lucie Skálová Foto Roman Polášek

Před pěti lety jste po absolutoriu konzervatoře prohlásila, že byste svou profesní volbu neměnila. Platí to stále?

Určitě to platí, neměnila bych. Někdy je to hodně těžké, ale jak říká jeden kolega, „to nás zocelí“. Tanec miluji a to, že je to moje práce, za kterou dostávám plat, beru jako velkou výhru... Ne každý má to štěstí, že dělá to, co ho baví.

Co naučí tanečnicka škola – a co až divadelní praxe?

Na konzervatoři to bylo velmi náročné, byli jsme tam od rána do večera. Byl to v podstatě náš „druhý domov“. Měli jsme štěstí, sešla se dobrá parta lidí a byli jsme oblíbení u profesorů, takže nám vycházeli hodně vstříc a my jsme se na oplátku dobře učili. Přípravovali nás osm let na to, aby se z nás stali umělci, budovali v nás techniku a čistotu pohybu. Divadlo nás dále zdokonaluje v tanečním projevu pod vedením zkušených režisérů, choreografů a pedagogů. V divadle jsem více v kontaktu s divákem a cítím reakce publika – což je pro tanečnicka hodně důležité.

DÁMA S KAMÉLIEMI – uprostřed Lucie Skálová (Cikánka) Foto Martin Popelář

Oblíbená otázka rozhovorů s celebritami: máte nějaké koníčky? Jaké?

Koníčky mám, ale není na ně moc času. Miluju všelijaké sporty. Se souborem, když je hezky, chodíme na tenis, volejbal, ping-pong, squash. Miluju lyžování, ale díky volnu, které (NE)máme, tak jsem už dlouho někde na horách nebyla. Mým nejoblíbenějším koníčkem je ale slunění na pláži, mohu jen tak ležet a oddávat se nicneděláním. Nabíjím se energií na sezónu v divadle...

Na závěr si troufnu položit otázku, která mě vždy v souvislosti s baletkami velmi zajímala: Jíte ráda? Pokud ano, co? A vaříte ráda?

Já jím velmi ráda, někdy až moc, ale nejde to zastavit ☺. Zákusek po obědě musí být... Na to mám svého sparing partnera v souboru, zajdeme spolu na oběd a potom třeba ten zákusek... Ale samozřejmě ne pořád. Ne že bychom nechtěli, ale musíme šetřit ☺. Co se týče vaření, vařím málo, ale ráda, nebaví mě vařit jen pro sebe, raději udělám radost někomu jinému. Vařím klasickou českou kuchyní, ale mám ráda italská i řecká jídla a nejrůznější saláty.

Děkuji za rozhovor.

(pb)

JÚ TÚ – YOU TOO... TY TAKY? – Lucie Skálová a Lukáš Lepold Foto Radovan Šťastný

Jak se vám daří skloubit osobní život s profesní kariérou?

Mně se to docela daří, i když času je málo, ale když člověk chce, jde všechno...

I když to zní neuvěřitelně, pět let je v životě tanečnicka skoro čtvrtina aktivního profesního života. Co byste si přála, aby vám zbývajících tři čtvrtiny přinesly?

Vlastně jsem nikdy nepřemýšlela nad tím, co bych chtěla zažít ve svém profesním životě. Vždycky se těším na nového choreografa, se kterým budeme spolupracovat. Čerpám z něj, jak nejvíc mohu. Jsem ráda za každou zkušenost. Taneční svět je rozsáhlý a člověk může neustále něco získávat a přičítat se novým věcem. Bůh ví, co bude za rok, za dva, za tři... Žiju současností.

Kariéra tanečnicka není bohužel celoživotní záležitostí. Uvažujete o tom, kam byste chtěla nasměrovat svůj život za nějakých dvacet let? Jak už jsem se předtím zmiňovala, žiju součas-

GISELLE – v popředí Lucie Skálová (Myrtha) Foto Tamara Černá

„Od malička jsem tíhla k tanci. Začínala jsem v malé skupince „Dance perfect“ už ve svých 5 letech, kde jsem se naučila ‘zacházet’ se svým tělem. Moc mě bavilo vnímat hudbu a pohybovat se podle ní. Chápu, že ne vždycky to muselo být ke koukání, ale mě to prostě bavilo. A jednoho šťastného či nešťastného dne, to záleží, z jaké stránky to vezmeme, mě mamka přihlásila na 1. soukromou taneční konzervatoř, kde jsem úspěšně složila přijímací zkoušky a ve svých 12 letech jsem nastoupila na osm let dřiny a odříkání. Byla to má nejtěžší léta, ale zároveň nejkrásnější... To, co jsem zažila, bych nikdy nevyměnila, a i kdybych měla teď možnost volby vrátit čas, vybrala bych si stejnou cestu.“
(Lucie Skálová, 2007, www.tucnaa.estranky.cz)

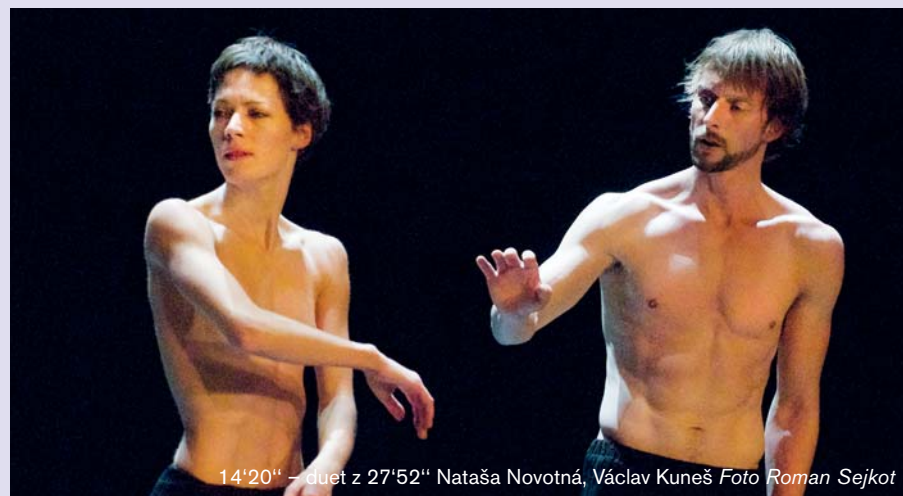
GALAVEČER SOUČASNÉHO TANCE 16. května 2012

V měsíci květnu připravilo Národní divadlo moravskoslezské takřka lahůdku pro milovníky současného tance v podobě třech choreografií v podání tanečního souboru **420PEOPLE**, jehož ambicí je především přenést zkušenosti získaných v řadě zemí světa do České republiky.

První ze třech choreografií je **Sacrebleu** Nataši Novotné, držitelky ocenění kritiků tanečního magazínu Dance Europe za nejlepší taneční výkon a prestižní Ceny Thálie 2008. V roce 2009 jí byl na závěrečném galavečeru festivalu Tanec Praha udělen titul Tanečník roku 2009.

„Novotná nepopřela svou taneční historii, nevzdala se dokonce ani arabesek, a přece předložila velmi moderní a zároveň tanečně křehkou dekonstrukci neoklasické estetiky. Každých pět sekund se dělo něco nečekaného, ale důsledně vyplývajících z logiky vykloubeného těla, vykloubené duše; nebylo to samoúčelné, bylo to šílené. Nataša Novotná je další v řadě letošních choreografických objevů.“

(N. Vangeli, MF Dnes, 20. 1. 2011)

14'20" – duet z 27'52" Nataša Novotná, Václav Kuneš Foto Roman Sejkot

SACREBLEU Nataša Novotná
Foto Pavel Hejný

Wind-up Václava Kuneše je přímo horkou novinkou a ostravští diváci mají možnost zhlédnout tuto choreografii hned 3 dny po její světové premiéře, která proběhne v Praze v Divadle Archa dne 13. května 2012.

Nejunikátnější choreografií večera bude duet z choreografie Jiřího Kyliána **14'20" – duet z 27'52"**. Kylián vytvořil titul 27'52" pro Nederlands Dans Theater II, k pětadvacátému výročí založení skupiny. Světová premiéra se uskutečnila v Haagu 1. 2. 2002. Ačkoliv název díla odkazuje na dobu jeho trvání (délka skladby Dirka Haubricha), tj. dvacet sedm minut a padesát dva vteřin, strávili na jeho přípravě v době premiéry tanečníci, choreograf a realizační tým včetně produkce a kostymérek neuvěřitelných 4 418,75 hodin:

- 1 687,0 hodin zkoušek s jednotlivými tanečníky
- 182,5 hodin s asistentem choreografa ve studiu
- 629,0 hodin skládání hudby
- 46,0 hodin přípravy a natáčení hlasů
- 229,0 hodin přípravných prací (schůzky, výprava, ateliéry)
- 15,0 hodin hledání hudby
- 438,0 hodin přípravy kostýmů & jejich výroba
- 20,0 hodin strávených při nasvécování a inscenování díla
- 12,0 hodin focení
- 93,0 hodin fyzioterapie
- 900,0 hodin choreografy práce
- 46,0 hodin přípravy klasických hodin

Nataša Novotná a Václav Kuneš tančili své role ve 27'52" poprvé v roce 2004 jako členové Nederlands Dans Theater. Dnes duet z této choreografie interpretují už v rámci 420PEOPLE, jehož jsou zakladatelé a protagonisté.

(ap)

(podle materiálů 420PEOPLE)

Techniky klasického a současného tance vyučují Nataša Novotná a Václav Kuneš, 17. 5. 2012 od 17.30 hodin, Multižánrové centrum Cooltour, Ostrava, Černá louka. Registrace na <http://www.checkpointart.eu>. Pro registrované zájemce na obě lekce 50% sleva na vstupném na Galavečer současného tance.

Michael Messerer Foto archiv

Světový baletní mistr Michael Messerer v Ostravě

Konec sezóny bude pro baletní soubor NDM ve znamení týdenní návštěvy výjimečné osobnosti baletního světa – Michaela Messerera, který přijal pozvání šéfa baletu Igora Vejsady. Umožní tak tanečnickům rozvíjet a zdokonalit své taneční umění v oblasti klasického tance.

Michael Messerer je dnes považován za jednoho z nejlepších světových baletních pedagogů. Narodil se v roce 1948 do velké taneční rodiny, začal v Moskvě jako student baletní školy Velkého divadla a později působil na GITIS (Ruské diva-

delní akademii) jako baletní pedagog. Mnoho let však žil a pracoval po celém světě a jeho způsob výuky klasického baletu proto slučuje nejlepší pedagogické tradice ruského a západního baletu. Za více než dvacet pět let byl pan Michael Messerer pozván mnoha tanečními soubory, vyučoval v USA, Japonsku, Austrálii, Německu, Dánsku, Řecku, Izraeli, Argentíně, Itálii, Číně, Rusku, Norsku, Singapuru a Koreji. Jako baletní pedagog působil v Královském baletu londýnské Royal Opera House v Covent Garden. V květnu 2009 byl jmenován šéfem baletu Michajlovského divadla v Sankt Petěrburgu, kde nyní působí jako hlavní hostující baletní mistr.

(ap)

Partnerem projektu je společnost Grishko.

opereta/ muzikál

Premiéry v sezóně 2011/2012

Burton Lane (1912–1997) – Edgar Yip Harburg (1896–1981) – Fred Saidy (1907–1982)
DIVOTVORNÝ HRNEC (Finian's Rainbow)
Český text a adaptace: Jan Werich a Jiří Voskovec
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Bohumil Vaňkát
Dirigent: Karol Kevický / Bohumil Vaňkát
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Sylva Žimula Hanáková, Blanka Tesařová
Choreografie: Vladimír Kloubek
Dramaturgie: Patrick Fridrichovský
Premiéry 6. a 8. října 2011
v Divadle Jiřího Myrona

Boris Urbánek (1961) – Nikolaj Budaškin (1910–1988) – K. M. Walló – Jiří Sedláček – Hermína Motýlová
MRAŽÍK
Režie: Ondřej David
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
Scéna: Ondřej Zicha
Kostýmy: Alexander Babraj, Veronika Babraj-Hindle
Choreografie: Martin Tomsa
Dramaturgie: Gabriela Petráková
Premiéry 8. a 10. prosince 2011
v Divadle Jiřího Myrona

Oskar Nedbal (1874–1930)
POLSKÁ KREV
Libreto: Leo Stein
České znění a úprava: Luboš Šterc, Jindřich Janda
Texty písní: Zdeněk Knittl
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
Režie: Gabriela Petráková
Scéna: David Bazika
Kostýmy: Sylva Žimula Hanáková
Choreografie: Jana Hanušová-Vašáková
Dramaturgie: Daniel Jäger
Premiéry 16. a 18. února 2012
v Divadle Jiřího Myrona

Frank Loesser (1910–1969)
SÁZKY Z LÁSKY (Guys and Dolls)
Hudba a texty písní: Frank Loesser
Libreto: Jo Swerling a Abe Burrows
Překlad a texty písní: Pavla Hoggard
Režie, úprava a scéna: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
Choreografie: Jana Hanušová-Vašáková
Co-choreografie a stepová čísla: Kateřina Steinerová
Kostýmy: Simona Rybáková
Dramaturgie a úprava textů písní: Patrick Fridrichovský
Česká premiéra 10. května 2012
v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

SÁZKY Z LÁSKY
Ústřední motiv z plakátu

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu,

kdo z nás by neznal ten vzrušující pocit, zběsilé bušení srdce, úžasný adrenalin, který v nás vyvolává touha po výhře, ať už je malá, nebo velká a ať už se týká čehokoliv. A když je tou výhrou láska, kdo z nás by nevsadil třeba ten nejlepší havanský doutník a možná i mnohem víc... Vždyť ty největší

Sázky, řečeno názvem poslední premiéry letošní sezóny, jsou vždycky především z lásky. V muzikálu Franka Loessera a Abeho Burrowse se jedná o sázku, ve které, jak jinak, největší výhrou je láska milované ženy. Láska je cit, který nás povznáší, a dělá z nás lepší lidi. A nemusí to být jen láska k opačnému pohlaví. V případě nás, divadelníků, je to leckdy až fatální láska k divadlu. Divadlo a vše, co s ním souvisí, je vlastně naší největší sázkou. Riskujeme prohry, snažíme se o výhry, z nichž tou největší je Váš potlesk. V příští sezóně jsme vsadili na tři tituly. Tím prvním bude muzikálová Bible Tima Ricea a Andrewa Lloyd Webbera *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* (Joseph and His Amazing Technicolor Dreamcoat), muzikálový debut slavné autorské dvojice, který je nejhranějším britským muzikálem. Nejen na profesionálních scénách, ale také ve školách, nebo dokonce školkách. V českých zemích jste měli možnost toto dílo pro malé i velké diváky vidět například v Městském divadle Brno nebo v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni. V Ostravě *Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť* nastudovala ZŠ Ostrčilova se svými žáky

a Michalem Sedláčkem v titulní roli. V Národním divadle moravskoslezském bude toto dílo uvedeno poprvé. Můžete se těšit na české přebásnění Michaela Prostějovského a v hlavních rolích na Tomáše Novotného, Romana Haroka, Hanu Fialovou, Igora Orozoviče a v neposlední řadě na dvacet pět dětí dětského Operního studia NDM pod vedením Lenky Živocké. Další ze sázek příští sezóny bude klasická opera Emmericha Kálmána *Čardášová princezna* a třetí sázkou autorský krimimuzikál na motivy příběhu nejslavnějšího londýnského vraha Jacka Rozparovače *Fantom Londýna* z dílny autorské čtveřice Radima Smetany, Michaela Prostějovského, Lumíra Olšovského a Pavla Báry. Lumír Olšovský se zároveň ujme režie nového díla. *Fantom Londýna* bude světovou premiérou. Necht nám všem Fortuna přeje i v příští sezóně. Mnoho úspěšných sázek za soubor operety a muzikálu přeje

Gabriela Petraková
šéfka operety/muzikálu NDM

OSTATNÍ REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2012)

Michel Legrand (1932) – Alain Boublil (1941) – Claude-Michel Schönberg (1944) – Herbert Kretzmer (1925) – John Dempsey – Marie Zamora
MARGUERITE
Velká muzikálová lovestory
České přebásnění: Michael Prostějovský;
scénická režie: Gabriela Petraková;
umělecká režie: Marie Zamora;
hudební nastudování: Karol Kevický,
Jakub Židek; scéna a kostýmy: Aleš Valášek;
choreografie: Kristýna Černá
Uvádíme 5., 20. (derniéra) a 27. června 2012 v Divadle Jiřího Myrona

NOC NA KARLŠTEJNĚ

Podle stejnojmenného filmu na motivy Jaroslava Vrchlického upravil Zdeněk Podskalský ml.
Hudba: Karel Svoboda;
libreto: Zdeněk Podskalský;
texty písní: Jiří Štáidl, Eduard Krečmar
Hudební nastudování: Karol Kevický;
režie: Gabriela Petraková; scéna: Ondřej Zicha;
kostýmy: Lucie Loosová;
choreografie: Kristýna Černá
Uvádíme 18. a 26. května a 2. června 2012 v Divadle Jiřího Myrona

POLSKÁ KREV Olga Bezačinská, Peter Svetlík Foto Radovan Štastný

PŘIPRAVUJEME

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu

České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéry 4. a 6. října 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Bible jako muzikál? V roce 1968 napsali dva neznámí britští mladíci krátké, asi patnáctiminutové revuální pásmo pro jedno jediné dětské představení. Ličilo starozákonní biblický příběh o patriarchovi Jákobovi a jeho dvanácti synech. Hlavním hrdinou se stal Jákobův nejmilejší syn Josef, kterému otec dává přednost před ostatními. Když jej obdaruje úžasným pestrobarevným pláštěm, Josef

Filmová verze muzikálu – Donny Osmond (Josef)

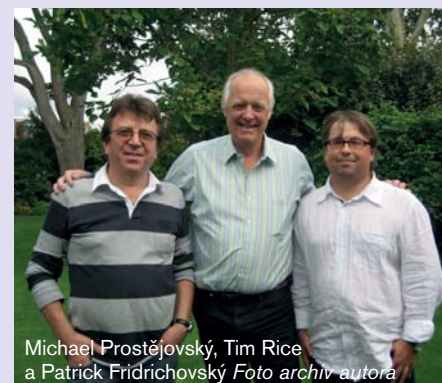

Filmová verze muzikálu – Robert Torti (Faraon) a Donny Osmond (Josef)

se darem chlubil, ale to jeho bratři nemohou vystát a nachystají na něj lest...

První představení sklidilo potlesk dětských diváků i jejich rodičů. Oba autoři tak byli povzbuzeni, aby pro svou „pop kantátu“ dopsali další čísla a předvedli ji na půdě metodistického kostela ve Westminsteru. V roce 1969 se *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* objevil poprvé na gramofonových deskách firmy Decca. Nebylo divu, že skvělé a melodicky vděčné písničky se chytly i na

deskách; téměř bez nadsázky ji brzy vlastníla každá britská rodina. V roce 1972 se pak konečně objevila první divadelní verze. Stalo se tak na Edinburském divadelním festivalu, kde první skutečně profesionální nastudování uvedl soubor Young Vic. Z této inscenace také vznikl první televizní záznam, který vysílala britská televizní společnost Granada. Jen o rok později, v roce 1973, se pak Josef a jeho bratři objevili poprvé na West Endu. V roce 1981 debutoval biblický muzikál o Josefovi také ve Spojených státech, aby se v roce 1982 poprvé objevil na Broadwayi. Během dalších desítek let se pak z této původní revue stal absolutně nejhranější britský muzikál v historii.

Michael Prostějovský, Tim Rice a Patrick Fridrichovský Foto archiv autora

V roce 1991 se v roli Josefa objevil tehdejší seriálový a hudební idol Jason Donovan. Londýnským West Endem se prý táhla na lístky fronta, jakou nikdo nepamatoval. V roce 1999 uvedla britská společnost Really Useful filmovou verzi, ve které se biblickým Josefem stal americký herec a zpěvák Donny Osmond. Vydání tohoto filmu na DVD se pak stalo absolutně nejprodávanejším hudebním filmem 90. let. Od té doby pestrobarevný kabát Josefa oblékla řada slavných zpěváků, jako

třeba v roce 2003 Stephen Gately z chlapecké kapely Boyzone. Jen o čtyři roky později celá Británie seděla u televizních obrazovek a sledovala soutěž Každý má svůj sen. Tentokrát si svého Josefa vybírali sami diváci; stal se jím začínající herec Lee Mead, původem z Walesu.

A kdože byli ti dva autoři, o kterých ještě nepadla řeč? Tehdy dvacetiletý skladatel **Andrew Lloyd Webber** a jen o pár let starší textař **Tim Rice**. Oba tímhle muzikálem odstartovali svoji zázračnou a pestrou kariéru. Stali se tandemem, který ovlivnil vývoj hudebního divadla posledních čtyřiceti let jako žádný jiný. Nejúspěšnější, nejžádanější, nejprodávanější – zkrátka superlativů spojených s těmito dvěma slavnými autory a jejich muzikály bychom našli mnoho. *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* však byl jejich prvním opravdovým muzikálem. Z hudby i textů číší hravost a vtip, s jakou se oba začínající autoři pustili do své první velké práce, ze které se stal skutečně skvělý, zábavný a přitom chytrý muzikál pro celou rodinu.

(př)

Filmová verze muzikálu – Joan Collins (Putifarka)

Fotografie jsou užity s laskavým svolením Really Useful Group Ltd. Logo Joseph And His Amazing Technicolor Dreamcoat je registrovaná známka Really Useful Group Ltd.

SÁZKY Z LÁSKY (Guys and Dolls)

Broadwayská hudební hříčka o falešných hrách a pravých láskách podle příběhů a postav Damona Runyona

Hudba a texty písní	Frank Loesser
Libreto	Jo Swerling, Abe Burrows
Překlad a texty písní	Pavla Hoggard
Režie, úprava a scéna	Šimon Caban
Hudební nastudování	Jakub Židek
Dirigent	Karol Kevický / Jakub Židek
Choreografie	Jana Hanušová- -Vašáková
Co-choreografie a stepová čísla	Kateřina Steinerová
Kostýmy	Simona Rybáková
Dramaturgie a úprava textů písní	Patrick Fridrichovský
Sbormistr	Marek Prášil
Projekce	Petr Hloušek

Osoby a obsazení:

Max	Vladimír Polák / Denny Ratajský
Sára	Hana Fialová / Eva Jedličková
Nathan	Roman Harok / Robert Jícha
Adéla Hezoun	Martina Šnytová Josef Lekeš / Jaroslav Rusnák
Velkej Jule Benny	Marcel Školout Jaroslav Rusnák / Robert Urban
Rusty Hráči	Juraj Čiernik Zdeněk Jorda / Martin Tomsa, Filip Skála, Filip Staněk, Roman Žiška
Kalvin	Tomáš Novotný / Martin Štolba
Agáta	Tereza Císiovská / Eva Villámová
Generálka	Petra Langerová / Dagmar Mimrová
Arvide – otec Sárý	Jan Drahovzal / Libor Olma
Plukovník Brannigan a další	Pavel Liška

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu – koncertní mistr Marcela Wysogladová

Plakát k inscenaci Sázky z lásky

**Česká premiéra 10. května 2012
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

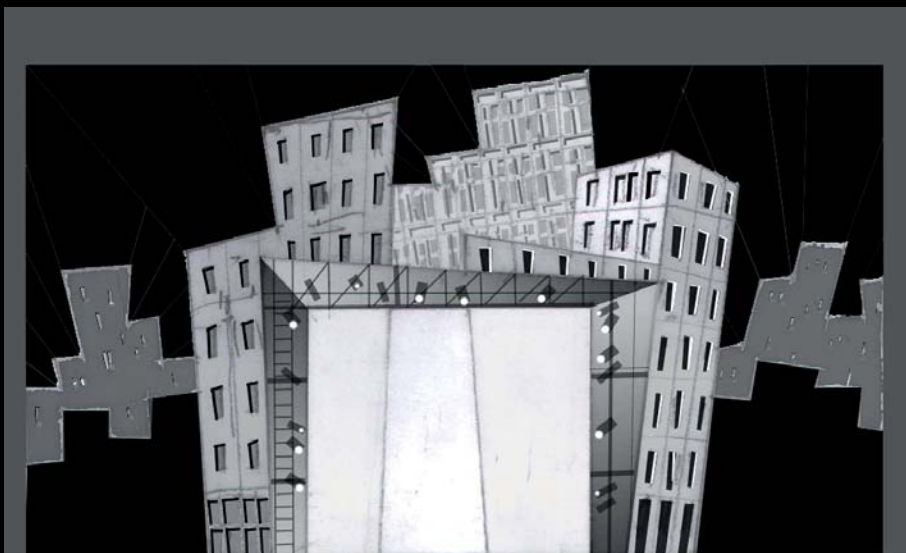
**Dále uvádíme 12., 17. a 25. května
a 1. a 8. června 2012 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

Z Broadwaye do Ostravy

Když se mi před téměř dvěma lety dostalo do rukou libreto a nahrávka amerického muzikálu Franka Loessera, Abeho Burrowse a Joa Swerlinga *Guys and Dolls*, kterou jsem dostala od Pavly Hoggard, nejsilněji mě oslovila především hravá hudba Franka Loessera. Hned první hudební číslo zkomponované jako trojhlasý kánon pouličních frajerů, gamblerů a sázkařů, kteří by vsadili třeba vlastní matku na toho správného koně, mě pobavil. V hudbě se odrážela milá drzost hejsků z ulice, kteří se ale berou smrtelně

vážně, a sázky jsou celým jejich životem. S chutí jsem poslouchala, četla a bavila se dál. Každé další hudební číslo bylo nabitě hravostí, lehkostí, optimismem a humorem. Každá z postav si v hudební lince našla svůj vlastní jazyk, svůj charakter a přede mnou se vynořil barevný příběh plný kontrastů. Když jsem potom zavřela scénář a vypnula cédéčko, v hlavě mi pořád zněly motivy té či oné písně a před mýma očima se vynořila Broadway zářící ve světle neónů se všemi těmi sympatickými lumpy, svůdnými tanečnicemi, fešákem Maxem a zapálenou misionářkou Armády spásy Sárrou, jak se setkávají v ulicích New Yorku a sází, na co přijdou. Jedni na dostihy, jiní třeba na lásku – a hádejte, kdo vyhraje...

První dojem z muzikálu *Guys and Dolls* by se dal přirovnat k lásce na první pohled: takový ten příjemný pocit lehkosti a radosti z příběhu, který přece nemůže dopadnout špatně, a z hudby, která se dostane pod kůži a ještě dlouho poté, co odezní, vám příjemně pulzuje v žilách. Řekla jsem si, že bych ten příběh chtěla vidět a slyšet ještě jednou, nebo dvakrát... S živými herci, živým orchestrem, na jevišti... a podělit se o zážitek ještě taky s někým dalším. Možnosti byly dvě; ta jednodušší: vydat se do New Yorku a na Broadwayi muzikál vidět. A ta mnohem složitější: realizovat *Guys and Dolls* na prknech NDM v Divadle Jiřího Myrona. Což znamená sehnat práva, dát dohromady inscenační tým, vše přeložit do češtiny, najít vhodné obsazení, pak vše hudebně nastudovat, secvičit choreografie, vše narežirovat, vymyslet a vyrobit scénu a kostýmy, připravit plakáty, napsat programy, a tak dále, a tak dále. Co je to ve srovnání s jednou cestou do New Yorku?! Ale znáte to: když si něco zamilujete, vložíte do toho veškerou energii. Od nápadu k realizaci je však dlouhá cesta a člověk sám ji ujde jen těžko. Vlastně nedojde nikam. Bez režiséra a scénografa Šimona Cabana, dirigenta Jakuba Židka, kostýmní výtvarnice Šimony Rybákové, drama-

Návrh scény Šimona Cabana

Eva Jedličková (Sára) a Vladimír Polák (Max) Foto Radovan Štátný

turga Patricka Fridrichovského, choreografky Jany Hanušové-Vašákové a mnoha dalších by muzikál z Broadwaye ani „nebul boty“. K mé velké radosti *Sázky z lásky* neboli *Guys and Dolls* „došly“ až na jeviště Divadla Jiřího Myrona. Mé poděkování patří všem těm nadšencům a sázkařům z lásky, pro které se na dlouhé téměř tři měsíce staly *Sázky z lásky* předmětem každodenních starostí a pracovního nasazení, neustálého nervového vypětí na úkor zdravého spánku a fyzického vyčerpání, ať už z důvodů studování sáhodlouhých a zapeklitých fermanů, nebo zdánlivě „jednoduchých“ choreografií stepu.

A pak se jednoho dne zrodí divadlo, točna se točí, Broadway září, kapela hraje a herci vtisknou po-

Roman Harok (Nathan) a zleva Josef Lekeš (Hezoun), Martin Tomsa (1. hráč), Jaroslav Rusnák (Benny), Roman Žiška (3. hráč), Juraj Čiernik (Rusty) Foto Radovan Štátný

stavám svůj osobitý charakter. To je ta nejkrásnější chvíle na jevišti, kdy sen se promění v život. A *Sázky z lásky* jsou tady. Ne v Londýně, ne v New Yorku, ale tady doma, za rohem, stačí projít pasáží Vesmír. A já jen doufám, že cesta z Broadwaye do Ostravy nebyla marná, že si *Sázky z lásky* vyšla-pou cestu až do vašich srdcí, stejně jako do toho mého. (gp)

Náskok díky technice

Audi Q3. Stvořeno pro velká očekávání.

Ideální městské SUV, tak lze stručně charakterizovat nové Audi Q3. Okouzlí progresivním SUV designem v kupé stylu. Ohromí výkonem motorů a překvapí jejich úsporností. Potěší sportovní výbavou. A uchvátí špičkovým asistenčním a komunikačním systémem. **Zveme Vás na zkušební jízdu do našeho autosalonu.**

AUTO Heller s. r. o.

Cihelní 481/49, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, tel.: 596 606 171-2, audi@autoheller.cz, www.autoheller.cz/audi

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 5,2-7,7 l/100 km a 137-179 g/km.

Chodím se teď dívat na mladší kolegy, jak dále táhnou tu komediantskou káru

Dlouholetý sólista ostravské opery a operety, bývalý šéf operetního souboru, pedagog Janáčkovy konzervatoře, skvělý muzikant, oblíbený pěvec, herec, miláček ostravského operetního publika **Miroslav Urbánek** se se souborem operety a muzikálu na konci sezóny loučí. Po prázdninách nastupuje do divadelního „důchodu“. Za všechny kolegy bych mu ráda popřála především pevné zdraví a životní optimismus.

Mírečku, soubor ostravské operety se na dlouhá léta stal tvým domovem. Začínal jsi v opeře a i v době svého působení v operetním souboru jsi byl hostem v operních inscenacích. Devět let jsi operetnímu souboru šéfoval. Co tě přivedlo k operetě, je to tvoje srdeční záležitost?

Po absolvování školy, brněnské JAMU, jsem byl sedm roků členem ansámblu v Opavě, kde se hrála opera i opereta, a já jsem se obou těchto žánrů pilně zúčastňoval. A byla to skvělá praxe do budoucna s tituly, jak se říká „od Bacha po Vlachy“. Nastoupil jsem pak do ostravské operety a hostoval v operním souboru. Po nějakém čase to bylo obráceně, ale když se někdo zeptá, kterému žánru dávám přednost, musím odpovědět – nevím. Obě tyto „milé dámy“ mám rád. To šefování vždycky poněkud znamená omezení vlastních ambicí – najednou nebyl čas na rozšiřování počtu rolí, i když některé role jsem si, pravda, „nadělil“. Většinou však jako jakási alternační pojistka pro provoz. A s přibývajícímí léty se soudný člověk musí přehrát do více úspěšnějších rolí, to je zkrátka jevištní nutnost. Ta moje srdeční záležitost je všechno, co je spojeno s hudbou a jevištěm.

Jaký byl přechod od opery k operetě?

Jako tenor jsem vlastně žádný přechod příliš nepocítoval, protože řada operetních postav je na úrovni těch operních. Navíc člověk musí v operetě mluvit i tančit. Pochopitelně mi více vyhovovala opereta klasická, ale rád jsem si „odskočil“ k lidovce nebo hrám V+W+J. Ona totiž už v naší době pomalu přestávala platit ta přísnější oborovost při obsazování rolí, a tak jsem docela běžně interpretoval současně opery Verdiho, Wagnera,

GASPARONE (2008) Podesta (Miroslav Urbánek) se dívá Foto Josef Hradil

FIDELIO (1990) Eva Gebauerová-Phillips (Leonora) a Miroslav Urbánek (Florestan) Foto Josef Hradil

Smetany, Dvořáka a Janáčka vedle Johanna Strausse, Kálmána, Offenbacha, Nedbala a dalších. K tomu třeba muzikál *Zorba* a role pana Wericha ve hrách Osvobozeného divadla.

Jaké bylo tvé šéfovské období?

Snažil jsem se navázat na celou dlouhou předchozí dobu těch slavných bardů ostravské operety, jakými byli pánové Brázda, Kobra a celá řada dalších, neméně významných pánů a dam. Hráli jsme klasiku a také muzikál – takový, který byl proveditelný v našich možnostech. Jevištních i finančních. *Zpívání v dešti*, *Crazy for You* a řada dalších – to byly původní české premiéry amerických muzikálů. Stávající soubor byl schopen obsáhnout tento široký záběr, ale občasný host-specialista byl ku prospěchu. Stanovil jsem si pro sezónu a také dodržoval pravidlo – jedna velká opereta, jedna menší, třeba lidová, jeden velký muzikál a jeden malý, či jiná hra. S kolegyní Dagmar Hlubkovou, která řadu inscenací režírovala, jsme vybírali a uváděli široký repertoár, aby si každý divák mohl vybrat.

Na svém kontě máš celou řadu operních, operetních a muzikálových rolí. Která byla, nebo je tvou nejoblíbenější?

To je ovšem poněkud záladná otázka. Na ni bude ale zcela jednoznačná odpověď – všechny! Nedají se přece pominout, či dokonce vyřadit z výčtu role, které se povedly méně, nebo i nepovedly, proč to nepřiznat. Ale každá z těch příležitostí přinášela možnost utkat se s předepsanými notičkami a pohybem na jevišti. Divadlo člověka nutí stále se učit, být v neustálém souboji s pamětí, zpěvní technikou a docela často také s nemocí, jímž se nedá ubránit. To je potom při představení pořádná dřina! Ale budiž, vyberu několik svých „favoritek“. V opeře jednoznačně Dalibor a celá řada dalších titulů od českých autorů. K tomu aspoň dvě nejtěžší světovky – Kalaf v *Turandot* a Hoffmann v *Hoffmannových povídkách*. V „lehčím“ žánru pak operety *Cikánský baron*, *Čardá-*

šová princezna, muzikálek *Ohňostro* a moje velké potěšení i čest – několik rolí páně Werichových.

A na kterou inscenaci nejraději vzpomínáš?

Inu na všechny, které se povedly. Kromě rolí zpívaných to byly právě hry V+W, kde jsme se s kolegy docela vyřádili. Musím na tomto místě připomenout kolegu Moryse, s nímž velmi často nebylo zcela jasné, jak příslušné představení bude vypadat. Bývalo to potěšení pro mne, asi i pro něj, ale hlavně pro diváky! A to bývaly krásné večery, plné našeho improvizčního mistrovství – tedy aspoň myslím, že ano! Jako šéf jsem rád stával vzadu v hledišti Myrona a sledoval představení, to pak byla velká radost, když se dařilo. A ono se dařilo – třeba velké taneční scény v *Crazy for You*, *Music Manu* a dalších.

Jistě se ti splnila celá řada divadelních snů, máš také ty nesplněné?

Kdysi jsem už stejnou otázku dostal od Jiřího Šlupky Svěráka, popravdě jsem mu odpověděl, že já už moc nesním. Potom ovšem jeden činoherní kolega svým charakteristickým, zvucným hlasem o mně rozšiřoval, že „To je ten, co nemá sny!“. Chodím se teď dívat na mladší kolegy, jak dále táhnou tu komediantskou káru, a moc jim přeji, aby i oni měli těch nesplněných snů jen tak maličko. Nebo i vůbec!

KAT A BLÁZEN (2006) Miroslav Urbánek (Melichar Mahuleno) Foto Josef Hradil

Kromě působení v ostravské operetě působíš také jako pedagog na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Vychováváš mladou generaci zpěváků. Naplňuje tě práce s mladými lidmi?

To je trošku jiná kapitola a také jiná radost. Přijde-li na začátku sotva dorostlý adept a na konci má dospělý člověk našlápnuto do života s hudbou a zpěvem, to je obrovské potěšení. Každodenní, alespoň miniaturní posun ke kvalitě je to, co oběma aktérům činí společně prožitky. Tak jako mne připravovali učitelé pro profesi, tak i já se snažím předat žákům, co mohu. A když se daří, to je opravdové naplnění.

Na co bys diváky pozval do divadla?

Na všechno, co jim může přinést potěšení a radost. Někdo potřebuje vážnější titul, někdo se chce bavit, někdo obdivuje tanec – může si vybrat z inscenací všech souborů. Nejraději bych diváky ale viděl v tom našem operetně-muzikálovém Myronu, stačí si vybrat podle žánru a titulu, nabídka je široká. Potkávám se s vámi, přátelé, již řadu let, přijďte, rád vás uvidím. (gp)

Marcelko, ty jsi v ostravské operetě strávila celých dlouhých třicet let. Setkala ses s mnoha osobnostmi, jakou byl například Vladimír Brázda. Jak na zlatou éru ostravské operety vzpomínáš?

Celých dlouhých třicet let? Připadá mi, jako bych pouze otočila stránkou při čtení velmi poutavého románu. Divadlo mne pohltilo tak, že jsem vůbec nevnímala, jak běží čas. Po deseti letech působení ve školství a příležitostného hraní jsem vstoupila do světa plného osobností, o kterých jsem zatím jenom četla, vídala je v televizi nebo poslouchala z hlediště divadla: Josefa Kobru, Kostu Holubáře, Otu Viktorina, Zdeňka Růžičku, Helenu Riehovou a samozřejmě dirigenta Vladimíra Brázdu. Vladimír Brázda byl pro můj vztah k operetnímu žánru rozhodující osobnost. Fascinovalo mne jeho přesvědčení, že opereta, celé věky podceňovaný žánr, je plnohodnotný zpěvoherní útvar, který může obecnost pobavit a který mohou mít lidé rádi. Nasávala jsem všemi smysly jeho umění podmanit si všechny, s nimiž spolupracoval na tvorbě inscenace. A také – jak jinak – jsem se nechala postupně strhnout jeho kouzelným a sympatickým bohemstvím. Ano, zlatá éra silných osobností, džentlmenů a opravdových mistrů lehké múzy. Je na co vzpomínat a pamatovat si po celý život.

Co pro tebe jako ženu znamená zastávat místo koncertní mistryně?

Tady si tě, Gábinko, dovolím trošičku opravit – žena na postu koncertního mistra*. Samozřejmě, nic lehkého. A co to pro mne znamená? Především obrovskou čest toto místo zastávat a od roku 1990 je denně obhajovat, především kvůli sobě, abych mohla mít pocit, že si je zasloužím. Ale v nitru duše přiznávám, že mně osobně tento post přináší velkou příležitost vyjádřit, prostřednictvím svého nástroje, veškeré city a emoce, které mne v životě provázejí. Pokaždé, když hraji sólo, mám jedno ucho v hledišti a představuji si, jaký by to mělo na mne účinek jako na posluchače. A co se týče mých bývalých i současných kolegů, mám na ně obrovské štěstí. Myslím, že mne berou i s tím znamením na čele.

Marcela Wysogladová Foto Arnošt Svoboda

Kdysi jsme si povídaly o tom, co vše obnáší takové hraní v orchestru na housle. Krom zkoušek a hraní na představení je to také domácí příprava. Kolik hodin denně musí člověk věnovat své profesi ze svého volného času, aby vůbec mohl přijít, večer sednout a zahrát třeba takovou Polskou krev? A druhý den třeba Gershwinu?

Ono je to tak. Zpočátku, to znamená, když jsem v divadle začínala, jsem doslova nepouštěla nástroj z rukou. Jednak jsem chtěla zvládnout part od základu, ale také byl tento žánr pro mne nový a zjišťovala jsem, že ne tak úplně snadný. Totiž, opereta je hodně o intuici a nadání orientovat se v oblasti tzv. „počkátek“, rozbíhání a pozastavení melodie a podobně. Např. Lehár, Strauss atd. Po letech se samozřejmě musí člověk neustále udržovat, cvičit, jinak bolestně pozná, zač je toho loket. Ale orientace v žánru je už snadnější. A muzikál, např. Gershwin nebo Legrand, je fantastickou příležitostí se muzikantsky vyjádřit.

A do toho všeho rodina a pejsek (roztomilý jezevčík, slyšící na jméno Scipion)...

Je strašně důležité cítit oporu a povzbuzení od

nejbližších. Mé tři děti to určitě se mnou a s mojí profesí neměly jednoduché. Byla jsem často mimo domov, při divadle jsem nějakou dobu učila a hrála i v jiných souborech. Byla jsem hodně vytížená, takže si mne děti neuzily vždycky tak, jak by měly. Naštěstí to chápou a dokonce mi fandí. Díky za to!

A jezevčice Lesanka? (Deny – herec Scipion před rokem umřel.) Ta významně opouští místnost, když spustím libé tóny na housličky. Manžel dělá totéž.

Ostravská opereta ti přirostla k srdci. V jednom z našich rozhovorů ses mi svěřila, že opereta je tvůj životní láska. Nyní se s operetním souborem loučíš, i když vlastně jen formálně, protože se i v následující sezóně budeme na představeních a zkouškách potkávat. Nějak mi k tobě nesedí ten „zasloužený odpočinek“, mám tě za ženu akční, dynamickou, originální...

Ano, opereta i muzikál, to je a zůstane můj milovaný svět. Prožila jsem nádherný muzikantský život a potkala jsem a neustále potkávám v divadle mnoho vzácných a nezapomenutelných lidí. Jsem za to vděčná a přála bych všem, aby byli tak spokojeni a šťastni, jako je to umožněno mně.

Marcelko, dovol, abych ti jménem celého souboru popřála, aby sis udržela ten báječný životní optimismus, který mi byl vždy inspirací. Bylo, je a bude mi ctí s tebou pracovat a děkuji za vše, co jsem se od tebe mohla za tu krátkou dobu našeho společného působení naučit. (gp)

* Jazyková pikantnost: *Jakkoli čeština má tu krásnou schopnost i povinnost přechylovat ženská jména obecná a osobní – tedy i názvy povolání – právě pozice koncertního mistra patří v českém jazyce k těm několika málo výjimkám, u nichž přechýlený ženský tvar neexistuje. Ač tedy potkáváme ministrýně, šéfové/šéfky, ředitelky, učitelky, technoložky, spisovatelky, malířky, ba i mistrové dílen nebo mistrýně sportu, u zaměstnání koncertního mistra zkrátka ženská varianta zatím ve spisovné češtině neexistuje.* (pb)

Lubomír Procházka

(*30. dubna 1922, Praha)

Pěvec a malíř **Lubomír Procházka** oslavil 30. dubna své životní jubileum – 90 let. A je tomu také téměř 70 let (prosinec 1942), kdy se na pozvání dirigenta a šéfa ostravské opery Jaroslava Vogela poprvé představil ostravskému divadelnímu publiku v roli Jeníka s Mařenkou v podání vynikající pěvkyně Miloslavy Fidlerové: „*Večerní představení mělo obrovský úspěch, bylo vyprodáno celé divadlo. Druhý den jsem za gratulací všech šéfů, dirigentů a režisérů jednotlivých souborů podepsal smlouvu s divadlem. Byl jsem rád, poněvadž jsem měl své první angažmá. Hned jsem si dojel domů pro kufr s nejn nutnějšími věcmi, zatím mi kousek od divadla sehnali jeden pokoj u paní Tolarové blízko evangelického kostela. Šéf Vogel měl již pro mě připravené role, které jsem se hned učil: Almaviv v Lazebníku sevilském, Vítka v Daliborovi, Podhajského ve Dvou vdovách, Belmonta v Únosu ze Serailu. Já byl šťastný, že mohu zpívat a zpívat a zpívat!*“, s úsměvem vzpomíná pan Procházka. V té době ještě studoval sólový zpěv u profesora Zdeňka Otavy na pražské konzervatoři.

V prvním roce angažmá v Ostravě dostal pozvánku od šéfa opery Václava Talicha k předzpívání do Národního divadla v Praze: „*Po zazpívání Ladislava Podhajského ze Dvou vdov a Rudolfa z Bohémy před Václavem Talichem, operním režisérem Ferdinandem Pujmanem, německými hlasovými poradci a všemi dirigenti, jsem dostal prozatímní legitimaci člena – sólisty Národního divadla a byl obsazen do role Hraběte Almavivy*“. Další působení v Národním přerušilo jeho totální nasazení v divadle v Görlitzu (1943–1945), kde například zpíval Manrica v *Trubadúrovi*. Po válce se vrátil do Národního divadla v Praze, avšak ne nadlouho. Velký tenorový talent jako byl Lubomír Procházka si nenechal ujít ani poválečný šéf a dirigent ostravské opery Zdeněk

Lubomír Procházka (Brouček)
Leoš Janáček: Výlety pana Broučka; premiéra:
28. 6. 1959 Foto František Krasl

Lubomír Procházka (Šujksij)
s Jiřím Heroldem (Boris Godunov)
Modest Petrovič Musorgskij: Boris Godunov;
premiéra: 7. 2. 1959 Foto František Krasl

Chalabala. Zval jej mnohokrát do Ostravy na pohostinská vystoupení, která se nakonec v roce 1947 změnila v celoživotní angažmá v Ostravě. Během své ostravské pěvecké kariéry ztvárnil na dvě stovky rolí – přes všechny milovníky až skvělá pěvecká a herecká provedení charakterních postav. Nejenom díky nim získal řadu četných hudebních ocenění, ale i díky svému pedagogickému působení na ostravské konzervatoři a na katedře hudební výchovy Ostravské univerzity. V roce 1972 mu byl udělen čestný titul zasloužilý umělec za jeho uměleckou tvorbu.

Zavzpomínejme si s panem Procházkou, na některé z jeho velkých rolí. Nezapomenutelný byl například v roli Broučka v Janáčkově opeře *Výlety pana Broučka* v nastudování dirigenta Bohumila Gregora: „*Brouček! To byla moje nejslavnější partie, celorepublikově uznávaná! Psaly o něm pražské noviny celé dvě stránky se samými superlativy!*“ Dalším neméně úspěšným Gregorovým nastudováním byla Musorgského opera *Boris Godunov*: „*Boris Godunov byla hezká a úspěšná inscenace. Já vždy zpíval do té doby převážně kladné role, ale kníže Šujksij byl ten záporný, který chtěl za každou cenu získat carský trůn. Snažil jsem se proto zpívat s polosevěřenými ústy a vytvořit samolibý poloúsměv; nebylo to jednoduché, a přesto jsem tu roli zpíval moc rád. A Jirka Herold jako Boris Godunov byl výborný nejenom jako zpěvák a herec, ale i kolega.*“

Lubomír Procházka se kromě zpěvu také intenzivně věnoval svému druhému celoživotnímu koníčku – malování. Své prosluněné barevné krajiny a květinová zákoutí začal vystavovat již v polovině 40. let, později, počátkem 60. let, byl spoluzakladatelem a členem tvůrčí skupiny Bezruč a v roce 2002 se stal členem skupiny Chagall. Není proto divu, že v roce 1974 vytvořil scénografii inspirovanou malebnou krajinou Mělnicka pro Dvořákova *Jakobína*, v němž zároveň zpíval učitele Bendu.

„*Jirkovi Pinkasovi, tehdejšímu dirigentovi, se scéna tak zalíbila, že jsem mu ji musel znova namalovat na plátno jako obraz. S Jirkou jsme byli dobří kamarádi již od dětství, byl vynikajícím klavíristou, dirigentem, procestoval celý svět a jeho zásluhou se také ostravská opera dostala tehdy do ciziny – Itálie, Španělska i Západního Německa.*“

Na závěr si připomeneme Straussovou operu *Salome*: „*Za nejpovedenější, já osobně, považuji Košlerovo nastudování opery Salome, protože je to velmi těžká, náročná a přitom krásná opera. Role Salome se speciálně hodila pro Evu Gebauerovou, která ji zpívala jedinečně! Tuto operu také nastudoval v Praze i tehdejší šéf opery a dirigent Jaroslav Krombholc a já si tak Herodesa zazpíval i v Praze. Později jsem dostal od něj lístek s přáním k Vánocům, kde na konci píše: „Vzpomínám na naši Salome: Foliant sequentes!“, volně přeloženo: Nechtě vzkvétají další!“ Toto latinské zvolání vyjadřuje i přání Lubomíra Procházky, ať vznikají další krásné a dobré operní inscenace.*

Gratulujeme! (kp)

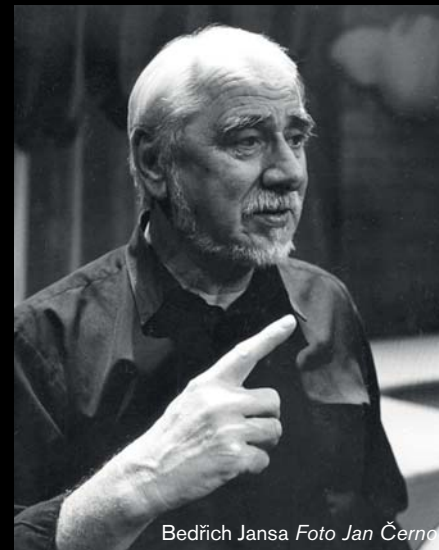

Scéna Lubomíra Procházky k opeře Jakobín
z roku 1974 (3. jednání: Na zámku)
Foto František Krasl

Lubomír Procházka (Herodes)
Richard Strauss: Salome; premiéra: 24. 1. 1965
Foto František Krasl

Bedřich Jansa 75

Bedřich Jansa Foto Jan Čermáček

Dne 5. června se dožívá 75 let režisér **Bedřich Jansa**, rodák z Ústí nad Orlicí. Do našeho divadla nastoupil v r. 1966 a za 25 let zde nastudoval 60 činoherních inscenací. V r. 1991 přešel do funkce uměleckého šéfa olomouckého divadla a po dalším krátkém angažmá v Těšínském divadle zakončil své stálé divadelní působení jako umělecký šéf opavské činohry. S NDM však spolupracoval i nadále, tentokrát s operním souborem (dalších 11 inscenací). Kromě divadla režisoval i desítky rozhlasových a přes 20 televizních inscenací a hezkou řádku let také působí jako pedagog na Janáčkově konzervatoři.

Tři vzpomínky na tři z jeho nejvýznamnějších inscenací:

Vzpomínka první: *Hamlet* 1988. V téhle inscenaci jsme totálně odstrojili a odhalili celé jeviště DJM včetně otevření i zadní požární železné opony s průhledem až do skladu dekorací jako metaforu obrovského nepřátelského světa, s nímž se střetává a zápasí Hamlet, což mělo v té době zcela jasné společenské vyznění. Ale teď o něčem

jiném: Vymysleli jsme si se scénografem prof. Vychodilem, se kterým jsem dělal hodně svých inscenací, že budeme ducha Hamletova otce promítat na mlhu na jevišti. Jenže jak k tomu dojít? Za vydatné pomoci tehdejšího technického šéfa divadla Ivana Bílka jsme dospěli k řešení: Na provaziště jsme dali tři pračky, které vyráběly ze suchého ledu těžká mlžná oblaka, jež padala na jeviště. A promítaný duch se na nich všelijak kroutil a deformoval a budilo to přesně tak hrůzostrašný dojem, jak jsme si představovali.

Vzpomínka druhá: Jak jsme nehráli v Praze. Naše inscenace *Nebezpečných vztahů* si získala takové renomé, že jsme s ní byli pozváni do Vinohradského divadla. Bylo to v listopadu 1989. Vyjeli jsme z Ostravy v den, kdy měla být pravděpodobně ukončena stávka divadel, ale ráno to ještě nebylo zcela jisté. Při zastávce u Devíti křížů jsme se dověděli, že komunistická vláda skutečně

Jiří Čapka (Hamlet) a Bedřich Kolliner
(Duch Hamletova otce)
William Shakespeare: Hamlet, dánský princ;
premiéra: 4. 6. 1988 Foto Josef Hradil

Stanislav Šárský (Valmont), Alexandra Gasnárková (Markýza de Merteuil)
Christopher Hampton: Nebezpečné vztahy; premiéra: 3. 1. 1989 Foto Josef Hradil

padla a že stávka je odvolána. Přijeli jsme do Prahy, ale naši vinohradští kolegové nás prosili, abychom nehráli, protože by rádi ještě jeden večer pobyl s věrným publikem, které v pohnutých listopadových dnech zaplňovalo při veřejných mítincích jejich hlediště. Pozvali nás, abychom se toho posledního večera zúčastnili s nimi. Představení se sice nekonal, ale všichni jsme si z toho večera odnesli nezapomenutelný, fascinující zážitek.

Vzpomínka třetí: Trochu humoru na závěr. V inscenaci Barnesovy hry *Čtrnáctý hrabě Gurney* umístil prof. Vychodil do středu scény obrovská vrata.

Herec Mirek Horák (snad mi tu vzpomínku tam nahore odpustí) jimi měl odejít z jeviště, ale nemohl je otevřít (otevíral je totiž směrem dozadu, tedy na opačnou stranu, než je bylo možno otevřít). A tak po několikerém zalomcování nakonec mávl rukou a dveře prostě obešel. (sl)

Jiří Čapka (Čtrnáctý hrabě Gurney), Stanislav Malý (Matyáš Peake) a Vlasta Vlasáková
(Lady Claire Gurneyová) Peter Barnes: Čtrnáctý hrabě Gurney; premiéra: 10. 4. 1982
Foto Josef Hradil

Lenka Matejičková Foto Radovan Štátný

Divák vnímá herce na jevišti, dočte se jméno autora, režiséra, dirigenta, choreografa, dramaturga a další, ale v divadle je také množství jiných profesí, bez nichž by nikdy žádná inscenace nevznikla. Jednou z nich je i rekvizitář či rekvizitářka. V činohře NDM jsou dvě: v Divadle Antonína Dvořáka „vládne“ Zdena Vojtková a v Divadle Jiřího Myrona **Lenka Matejičková**. A právě jí jsme položili několik otázek:

Můžete stručně shrnout průběh svého večera během představení? Co všechno musíte udělat? Příprava na představení začíná nákupem spotřebních rekvizit a donesením do divadla. Pak je třeba dobře rozvrhnout pracovní čas, aby bylo čerstvě navařeno a nachystány všechny rekvizity, než se začnou pouštět do sálu diváci. Od začátku představení sleduji – stát se může všechno – od rozbité sklenice po zvrtnutý kotník – pak je třeba rychle situaci vyřešit a pomoci. Během představení jsou i různé přestavby, během nichž se dělají věci možné i méně nemožné. Po skončení představení přijde na řadu úklid rekvizit, poškozené věci se případně musejí poslat na opravu nebo se opraví vlastní rukou, aby bylo na další představení vše v pořádku.

Inscenace se v průměru zkouší dva měsíce. Kdy na Vás přijde řada? Kdy Vám režisér předloží soupis svých požadavků na rekvizity? Inscenaci sleduji od začátku – po přečtení textu si vypíši rekvizity, o nichž je v textu řeč nebo náznak, že by v dané scéně byly třeba. Potom dané věci vyhledám ve skladu a čekám na další požadavky režiséra, výtvarníka a herců. Až do premiéry se rekvizity přidávají, vyměňují a případně dokupují. Nejnáročnější je poslední týden před premiérou, to chce někdy svatozář. Na druhou stranu je úžasně sledovat proces od popsaného papíru po živou inscenaci.

Jsou to požadavky konečné, nebo se ještě s blížíci se premiérou mění? Seznam rekvizit dostáváme hned, někdy taky vůbec ne – on se většinou i připravený počáteční seznam velmi liší v konečné fázi.

Každá inscenace je samozřejmě jiná a liší se také počet rekvizit. Tak třeba Donaha! alias Hole dupy. Dokázala byste vyjmenovat, co všechno musíte připravit? Na představení *Donaha!* se vždy těším. Takže nákup, vyvezení bedny ze sklepa, nachystat rekvizity na jeviště do portálu, kapsy (kapsy, to jsou boční průchody do zákulisí na přední části jeviště DJM, pozn. red.) a rekvizitní stoly. Dovézt kočárek, který taky hraje, nechat nafouknout balónky u techniky, vše zkontrolovat, což je odhadem tak osmdesát věcí. Prohlédnout, jestli je vše na svém místě a může se začít. Kromě běžných věcí mám v této hře na starosti i nezvyklý zvukový efekt: po akci pánů na záchodcích a dopadu Igora Orozoviče na zem přesypávám střepy z opravdové záchodové mísy, aby bylo slyšet jejich řinkot. Ještě pár přestaveb na zadním jevišti a blíží se „děkovačka“, úklid jako vždy a pak domů.

Už Vám dal někdo požadavek, který nešlo splnit? Požadavek, který nešlo splnit – neznám. Nemožné ihned – zárazy do zítřka, to je naše víze. Občas musíme vyvinout hodně kreativity a diplomacie,

aby byli všichni spokojeni, ale při dobré vůli jde vše. Máme skvělou paní vedoucí a vstřícné lidi kolem sebe. Do inscenace *Kuřačky* opatruji lavor s trávou, kterou jsem si vysela, v *Mém boji* „nafasuji“ živou slepici, což potěší alergika na peří, a takových drobných radostí bychom se všemi kolegy napočítali dost. Nuda tady nehrozí.

Jste pověstná tím, že během zkoušek chystáte hercům občerstvení, proslavené jsou především Vaše polévky. Kde na to berete čas a chuť? Po zkouškách na zkusebně začíná zkoušení na jevišti. To už je pro rekvizitáře náročnější, začínají stálé výměny rekvizit, aby bylo na jevišti to nejlepší, co můžeme nabídnout. Když začne napětí na jevišti i v zákulisí vrcholit, je nejlépe začít zaháňet stres jídlem. Na řadu přichází spolupráce – činohra si dává peníze do kasičky a společně se vaří polévka. Můžete vidět herce, kteří právě nezkoušejí, jak v rekvizitárně krájejí brambory apod. Jsou velmi šikovni nejen na jevišti. A nakonec – pohled na frontu u rekvizitárny, čekající na „polévku pro chudé“, jak to kdysi, už nevím kdo, nazval, je nezapomenutelný a stojí za trochu práce navíc.

Herci jsou většinou lidé velmi emotivní, což je logické – o emocích také hrají a zanechává to na nich velký vliv. Jak zvládáte rušné situace, když například někdo nemůže v zákulisí najít dýku, s níž má vzápětí někoho zabít? Vztah rekvizitář – herec by měl být založen na důvěře. Když jsem začínala, stalo se například, že herec oběhl celé jeviště s tím, že nenašel třeba tužku, i když na daném místě ležela, jen ji jiný kolega překryl kapesníkem. Nyní už je to jiné, vybudovali jsme si nějaký pracovní vztah, myslím, že vzájemně víme, co od sebe můžeme očekávat. Nesnáším stereotyp a ten mi tady rozhodně nehrozí. Jako perličku nakonec dvě „hlášky“, které slyšíme často a které se ještě nikdy nevyplnily. První: „Tam moc rekvizit nebude,“ druhá: „To koupíte v každém obchodě.“

(př)

SEZÓNA 2012/2013 klepe na dveře

NOVOU SEZÓNU TRADIČNĚ ZAHÁJÍME POD ŠIRÝM NEBEM

JDEME ZA VÁMI! 2. září 2012, Jiráskovo náměstí, od 16.00 hodin
Přesvědčte se, jak DIVADLO PROCHÁZÍ ŽALUDKEM

Jdeme za vámi! je společné zahájení divadelní sezóny ostravských divadel, které se bude konat v neděli 2. září od 16.00 hodin na Jiráskově náměstí (Kuřim rynku). Program čtvrtého ročníku tohoto úspěšného happeningu společně uvaří Národní divadlo moravskoslezské, Komorní scéna Aréna, Divadlo Petra Bezruče a Divadlo loutek Ostrava. Slavnostně se zde také zahájí prodej společného předplatného ostravských divadelních scén ABEND, které nabídne mix inscenací všech profesionálních ostravských divadel. Na náměstí bude otevřen propagační stánek s prodejem předplatného NDM, vstupenek NDM na šest měsíců dopředu a společného předplatného ABEND. V samotném závěru ředitelé a umělečtí šéfové divadel a souborů slavnostně zahájí novou sezónu, kterou pokřtí šampaňským.

Happening se bude konat za každého počasí. Hlavním pořadatelem je Národní divadlo moravskoslezské. Akce se koná za podpory statutárního města Ostravy a městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

VELKÝ PRŮVAN V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

PŘIJĎTE K NÁM!, 9. září 2012, od 10.00 do 16.00 hodin
Neděle pro celou rodinu, všechny divadelní fanoušky, fajnšmekry a přátele

Po prvé po prázdninách odemkneme Divadlo Antonína Dvořáka a provětráme společně s vámi všechny jeho komnaty! Přípravy na novou sezónu v tuto dobu budou v plném proudu a my vás zveme do zákulisí divadla, kde můžete naši práci prozkoumat a poznat ji zblízka. Máme pro vás a vaše děti připraveny prohlídky divadla se Sněhurkou nebo magii s ostravským Davidem Copperfieldem alias šéfem techniky Stanislavem Muntágem. Můžete se osobně seznámit s šéfy a umělci našich souborů, zkusit si některý z tisíců kostýmů nebo si zatančit se Šmudlou a jeho dalšími kolegy trpaslíky, sledovat baletní trénink se šéfem baletu Igorem Vejsadou, který se letos zaměří na téma tanec a psychoterapie, prožít herecká improvizací extempore a snít při šansonech v podání hvězd souborů naší činohry a muzikálu.

Z foyer divadla, kde bude výchozí stanoviště ke každé akci, si vás budeme odvádět do chodeb zákulisí, skladu kostýmů, vlásenkárny, nahrávacího studia, baletního sálu a dalších běžně neveřejných míst divadla. Intenzivní program budete moci příjemně proložit dobrou kávou a šansonovým dezertem v kavárně v prvním patře.

Celý den bude korunován prvním večerním představením – SLAVNOSTNÍM GALAVEČEREM k zahájení sezóny 2012/2013.

Těšíme se na Vás!

Slavnostní galavečer k zahájení sezóny 2012/2013

9. září 2012, Divadlo Antonína Dvořáka v 18.30 hodin

Slavnostní gala s ochutnávkami inscenací sezóny 2012/2013. Účinkují umělci souborů činohry, opery, operety/muzikálu a baletu NDM a vybraní hosté, se kterými se budete v nadcházející sezóně na našich jevištích setkávat.

Vstupenky v prodeji od dubna 2012!

KRÁLOVSKÁ PODÍVANÁ V TUNELU

Ostravská muzejní noc 2012, 19. května 2012, od 17.00 do 22.00 hodin

Pozor! Žádné muzeum, zkameněliny nebo exponáty, žádná natura morta! Ale divadelní sezóna napěchovaná do intenzivní a napínavé půlhodinové prohlídky! Prostě 3D site specific show! Speciální představení ostravského Národního divadla moravskoslezského pouze 1x za rok. A jen pro Ostravskou muzejní noc 2012! Diváci se po proniknutí za železná vrata provozního zázemí divadla dostanou mimo čas a prostor a prožijí příběhy a atmosféru celé naší sezóny v silnější koncentraci než kostka Maggi.

Kde?!

V „dekoračním tunelu“ v přízemí provozní budovy umělecko-dekoračních dílen Národního divadla moravskoslezského na Smetanově náměstí 3233/8b (za Divadlem Antonína Dvořáka). První prohlídka začne v 17.00 hodin. (de)

Ostravská muzejní noc 2011 v NDM
Foto Vojtěch Bartek

Vaše cukrárny Ollies

Výstavní 108/2968, Ostrava - Vítkovice
Porubská 709/14, Ostrava - Poruba

telefon: 603 42 42 68

web: www.ollies.cz

Po operetní premiéře *Polské krve*: zleva: **Libor Olma** (Senowič), **Klemens Slowiczek** (Jan Zaremba), choreografka **Jana Hanušová-Vašáková**, režisérka inscenace a šéfka souboru OPERETA/MUZIKÁL **Gabriela Petráková**, **Martina Šnytová** (Helena), **Josef Moravec** (Hrabě Boleslav Baraňský), autor scény **David Bazika**, kostýmní výtvarnice **Sylva Žimula Hanáková**, **Eva Zbrožková** (Wanda Kwaśnińska), **Roman Harok** (Bronio z Popielu) *Foto Radovan Štátný*

U příležitosti premiéry *Života prostopášníka* primátor **Petr Kajnar** slavnostně přijal loži primátora a statutárního města Ostrava *Foto Martin Popelář*

Dne 1. března 2012 proběhla již 3. umělecká rada. Ing. Mgr. **Petr Hruška**, Ph.D. (básník, literární vědec), doc. **Daniel Balabán** (akad. malíř, pedagog Fakulty umění Ostravské univerzity) a Mgr. **Martin Dostál** (scenárista, dokumentární režisér a kurátor výstav současného umění) *Foto Dita Eibenová*

Po hvězdné operní premiéře *Života prostopášníka*, dne 1. března 2012: zleva **Ondřej Koplík** (Sellem, vyvolavač), **Nicola Proksch** (Anne Trulove), **Ulf Paulsen** (Nick Shadow), režisér inscenace **Jiří Nekvasil**, dirigent **Jakub Klecker**, **Jorge Garza** (Tom Rakewell), choreograf **Igor Vejsada**, **Yvona Škvárová** (Baba-Turek), **Jan Martiník** (Otec Trulove) a členové sboru opery NDM *Foto Martin Popelář*

12. března 2012 se v nádražní restauraci v Ústí nad Orlicí odehrála speciální repríza činoherní inscenace *Moskva → Petušky* na podporu občanského sdružení NÁDRAŽÍ NEDÁME. Představení se účastnila i celá řada osobností, jako je režisérka **Olga Sommerová**, proděkan liberecké fakulty architektury **Jiří Suchomel**, režisér **Radovan Lipus**, překladatel **Pavel Dominik** a též místopředsedkyně Poslanecké sněmovny **Kateřina Klasnová** *Foto Dita Eibenová*

Choreograf a režisér **Philippe Talard** přebírá po premiéře inscenace *Padající andělé* z rukou ředitele Věznice Heřmanice plukovníka **Petra Kadlece** Plaketu Vězeňské služby České republiky I. stupně jako výraz úcty za netradiční divadelní pojetí života lidí na pokraji společnosti *Foto Martin Popelář*

Po premiéře multižánrové, nejen baletní, inscenace *Padající andělé*: zleva **Petr Sýkora** (Jeannot du Matin), odsouzení, umělecký šéf baletního souboru **Igor Vejsada**, **Pavčina Kafková** (Gabrielle des Genet), režisér-choreograf a výtvarník **Philippe Talard**, odsouzený, **Eva Dřízgová-Jirušová** (Ange Soleil), **Václav Curylo** (Neige), odsouzený *Foto Martin Popelář*

Po světové premiéře činohry *Kuřáčky*: zleva **Robert Urban** (Jan), **Dalibor Dufek** (Baronek), **Nikola Birklenová** (Máša), **Renáta Klemensová** (Olga), režisérka inscenace **Janka Ryšánek Schmiedtová**, **Petra Lorencová** (In), **Igor Orozovič** (Petr), **Mario Buzzí** (autor hudby), **Kateřina Vainarová** (Natalie), autorka hry **Anna Saavedra**, výtvarník kostýmů **Tomáš Komínek**, dramaturgyně **Klára Špičková** a **Vladimír Polák** (Andrej) *Foto Radovan Štátný*

29. března 2012 se v Divadle Antonína Dvořáka udála činoherní premiéra *Ivanova*: zleva **Vladimír Čapka** (Kosyeh), **Jiří Sedláček** (Michail Borkin), **Anna Cónová** (Zinaida Lebeděvová), **Jan Fišar** (Pavel Lebeděv), **Veronika Lazorčáková** (Sáša), **Tomáš Jirman** (Nikolaj Ivanov), **Lada Bělašková** (Anna), **František Večeřa** (Matvěj Sabelskij), **Alexandra Gasnářková** (Marta Babakinová), **Petr Houska** (Jevgenij Lvov), **Marie Logojdová** (Avdota) *Foto Radovan Štátný*

16. dubna 2012 jsme slavnostně zahájili prodej předplatného na sezónu 2012/2013. Nastávající umělecký šéf činohry **Peter Gábor** vylosoval výherkyni předplatného za symbolickou 1 korunu, kterou se stala paní Ivona Zelinová. Zleva: **Peter Gábor**, **Stanislav Muntág**, **Lada Bělašková**, **Jiří Nekvasil**, **Igor Orozovič** a **Vladimír Polák** *Foto Martin Popelář*

Dne 24. března 2012 převzal **Jacek Strauch** na prknech Národního divadla za nejlepší mužský herecký a pěvecký výkon v oboru opera **Cenu Thálie 2011**. Roli Cardillaca ztvárnil ve stejnojmenné opeře, kterou režíroval ředitel Národního divadla moravskoslezského **Jiří Nekvasil** a hudebně nastudoval hudební ředitel opery **Robert Jindra** *Foto Martin Popelář*

K světové premiéře patří i světové dary. Po premiéře *Kuřáček* se díky jednomu z takových darů inscenační tým přepravil na popremiérový večírek v luxusních limuzínách. Zleva **Dalibor Dufek** a **Igor Orozovič** *Foto Radovan Štátný*

Eva Urbanová, dirigent a hudební ředitel opery NDM **Robert Jindra** a členové orchestru opery NDM po slavnostním *Galakoncertu* *Evy Urbanové* *Foto Martin Popelář*

PŘEDPLATNÉ NA SEZÓNU 2012/2013 již v prodeji!

Připravili jsme pro Vás **jedinečnou předplatitelskou nabídku**. Navštivte naše představení, hrajeme od září 2012 do června 2013. Nenechte si ujít premiéry Národního divadla moravskoslezského. A rezervace? S předplatným není nutná!

Vyberte si z **20 předplatitelských skupin**, a to takovou, která odpovídá Vaším představám – **podle žánrů, podle budov konání, podle hracích dnů, podle hodiny začátku představení, skupinu premiérovou, rodinnou, seniorskou nebo studentskou**.

Na představení předplatitelské skupiny **ušetříte až 50 % z ceny vstupného**. Dále získáváte **20% slevu na zakoupení vstupenek na představení** (50% sleva pro studenty a seniory) **mimo Vaši předplatitelskou skupinu** a možnost přednostního nákupu a slev na mimořádné akce jako *Galavečer* (9. září 2012), *Adventní koncerty* a další podle aktuální nabídky.

Vyberete si své sedadlo! Po dobu deseti měsíců Vám v divadle rezervujeme Vaše sedadlo. Místo v hledišti si můžete vybrat takové, které se Vám nejvíce líbí – v přízemí, na balkoně, v lóžích nebo na galerii.

Pro opravdové fajnšmekry nabízíme **SPECIÁLNÍ PREMIÉROVÉ PŘEDPLATNÉ**. Staňte se součástí divadelních událostí celé sezóny 2012/2013 neboli buďte u toho. Premiérové předplatné Vám zajistí místo na všech premiérách sezóny a nově i následné setkání s inscenátory a hlavními představiteli inscenací u slavnostního přípitku s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem.

Součástí vybraných předplatitelských skupin jsou již reprízované, divácky oblíbené tituly, mezi které patří např. *Věc Makropulos*, *Prodaná nevěsta*, *Nabucco*, *DONAHA! (Hole dupy)*, *Pygmalion*, *Mrazík*, *Divotvorný hrnec*, *Polská krev*, *Sněhurka a sedm trpaslíků* a další.

PREMIÉRY SEZÓNY 2012/2013

OPERA

Alfredo Catalani (1854–1893)

LA WALLY

120 let po premiéře v La Scale na ostravském jevišti!

Premiéry 20. a 22. září 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Hudební nastudování Robert Jindra

Režie Václav Klemens

V titulní roli Eva Urbanová / Nanà Miriani

Leoš Janáček (1854–1928)

KÁŤA KABANOVÁ

Tolik lásky ve mně, a tak málo pro mě...

Premiéry 15. a 17. listopadu 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Hudební nastudování Robert Jindra

Režie Jiří Nekvasil

Johann Strauss ml. (1825–1899)

NOC V BENÁTKÁCH

Maskování milenci ve víru karnevalu!

Premiéry 20. a 22. prosince 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém překladu

Hudební nastudování Jan Šrubař

Režie Pavel Mikuláščík

Scéna a kostýmy Adolf Born

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Premiéry 7. a 9. března 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále s českými titulky

Hudební nastudování Robert Jindra

Režie Rocc

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Premiéry 6. a 8. června 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Hudební nastudování Oliver Dohnányi

Režie Ivan Krejčí

ČINOHRA

Oscar Wilde (1854–1900)

JAK JE DŮLEŽITÉ MÍTÍ FILIPA

Lehkovážná komedie pro vážné publikum

Premiéra 18. října 2012 v Divadle Antonína Dvořáka

Režie Vít Vencel

Marian Palla (1953)

SAJNS FIKŠN

Užití švihlá komedie

Premiéra 22. listopadu 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Režie Věra Herajtová

Billy Roche (1949)

SLOŽ MĚ NĚŽNĚ

Potulní komedianti si dávají do nosu

Česká premiéra 30. ledna 2013

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Režie Janusz Klimsza

Martin Walser (1927)

SMRTIHLAV

Drama o tom, jak rodiče zatají svou temnou minulost a ona

padne na hlavy jejich dětí

Česká premiéra 31. ledna 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Režie Peter Gábor

John M. Hayes (1919–2008), Jack Trevor Story (1917–1991),

Alfred Hitchcock (1899–1980), Marek Pivovarov (1964)

TRABLE S HARRYM

Komediální detektivka zcela naruby

Premiéra 4. dubna 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Režie Lubomír Vajdička

William Shakespeare (1564–1616)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí velká tajemství

přírody i lidí

Premiéra 11. dubna 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Režie Peter Gábor

Joseph Bédier (1864–1938) – Janusz Klimsza (1961)

TRISTAN A ISOLDA

Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli

své štěstí

Premiéra 13. června 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Režie Janusz Klimsza

BALET

Ryuichi Sakamoto (1952)

POSLEDNÍ SAMURAJ

Milostné vzplanutí mořeplavce k japonské aristokratce

Premiéry 1. a 3. listopadu 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Režie Eric Trottier

Choreografie Eric Trottier a Igor Vejsada

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Premiéry 2. a 4. května 2013 v Divadle Antonína Dvořáka

Choreografie Lev Ivanov, Marius Petipa

Nastudování Igor Vejsada

OPERETA/MUZIKÁL

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ

Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu

Premiéry 4. a 6. října 2012 v Divadle Jiřího Myrona

České přebásnění Michael Prostějovský

Hudební nastudování Jakub Žídek

Režie Gabriela Petránková

Emmerich Kálmán (1882–1953)

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

Velký návrat jedné z nejhranějších světových operet!

Premiéry 17. a 19. ledna 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Hudební nastudování Karol Kevický

Režie Gabriela Petránková a Lumír Olšovský

Radim Smetana (1950) – Lumír Olšovský (1973)

– Pavel Bár (1983) – Michael Prostějovský (1948)

FANTOM LONDÝNA

Tajuplný krimimuzikál, kde každá postava může být vrahem

Premiéry 16. a 18. května 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Hudební nastudování Jakub Žídek

Režie Lumír Olšovský

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE

Nechte o sebe pečovat

Gabriela Bardoňová

Tel.: (+420) 596 276 202

E-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské,
oddělení předplatného (u Divadla Jiřího Myrona)

Čs. legií 148/14

701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Po		13.00 – 17.00
Út	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
St	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
Čt	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
Pá	8.00 – 12.00	

www.ndm.cz

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

Držíme Vám místo!

2. ročník **LETNÍ**
KNÍŽNÍ VELETRH
Knihy - cesty k zábavě i poučení

Organizátor
OSTRAVSKÉ
VÝSTAVY

15. – 16. 6. 2012

Výstaviště
Černá louka Ostrava

www.hejkal.cz a www.cerna-louka.cz

www.farmarsketrhufuturum.cz

partneři: **CAS ROCK RADIO** **radio čas**

FUTURUM
FARMÁŘSKÉ TRHY

KAŽDÝCH 14 DNÍ!

V sobotu
12. 5. / 26. 5. / 9. 6. / 23. 6.

na parkovišti OC FUTURUM Ostrava 9-13 hod.

Farmářské trhy

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legii 148/14
701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava
telefon: 596 276 111
e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- na www.ndm.cz, kde si vstupenky on-line zakoupíte a v pohodlí domova hned vytisknete
- v předprodeji na ulici Čs. legii, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00	
úterý až pátek	8.00 – 17.00	
sobota	9.00 – 12.00	

předprodej telefon: 596 276 203
596 276 242
obchodní oddělení telefon: 596 276 189
objednávky vstupenek nad 10 ks
- hodinu před začátkem představení u pokladny:

v Divadle Antonína Dvořáka	telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona	telefon: 596 276 135
- v prodeji předplatného na ulici Čs. legii, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00	
úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00	

předplatné telefon: 596 276 202

Předprodej vstupenek na všechna představení NDM
a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA.
VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

Navštivte naše internetové stránky www.ndm.cz

Závodní jídelna

Národní divadlo moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,

**Vám nabízí
jedinečnou možnost
stravování**

Další informace na www.ndm.cz

VEDENÍ NDM

Ředitel	Jiří Nekvasil
Správní ředitelka a šéfka financí	Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery	Robert Jindra
Šéf činohry	Pavel Šimák
Šéf baletu	Igor Vejsada
Šéfka operety/muzikálu	Gabriela Petránková
Šéf výpravy	David Bazika
Šéfka marketingu	Eliška Nováková
Technický šéf	Stanislav Muntág
Provozní šéf	Karel Ulrich

ZLATÁ KARTA NDM
PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚVA DIVADLA
OBOHACUJE!
ČÍM VÍCE CHODÍTE, TÍM VÍCE ŠETŘÍTE.

e-Vstupenka:
vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

Národní divadlo moravskoslezské nabízí k pronájmu **nahrávací studio.**

Je vybudováno v nové části budovy Divadla Antonína Dvořáka. Studio je zcela oddělené od ostatního provozu divadla. Jeho rozměry a akustika umožňují nahrávání až 80členného orchestru. Další informace a technické parametry na www.ndm.cz

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	ARMIDA – premiéra	PP	18.30	O
4.	PYGMALION	D	18.30	Č
5.	ARMIDA – druhá premiéra	MP	18.30	O
6.	PYGMALION	N	15.00	Č
7.	IVANOV	Č7	18.30	Č
9.	ROMEO A JULIE	II.	18.30	O
10.	NABUCCO	VII.	18.30	O
11.	IVANOV	IV.	18.30	Č
12.	ARMIDA	X.	18.30	O
16.	ARMIDA	F	18.30	O
17.	ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA	C	18.30	O
19.	JANÁČKŮV MÁJ	Z	19.00	
20.	SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)	MIMO	16.00	B
22.	ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA	zájezd Praha	19.00	O
24.	IVANOV	VII.	18.30	Č
25.	ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA	IV.+P7	18.30	O
26.	DÁMA S KAMÉLIEMI	X.	18.30	B
28.	TRADIČNÍ JARNÍ KONCERT ŽÁKŮ PĚVECKÉ ŠKOLY EVY GABAUEROVÉ-PHILLIPS	foyer	18.00	
29.	DÁMA S KAMÉLIEMI	E	18.30	B
31.	POPRASK NA LAGUNĚ – premiéra	PP	18.30	Č

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

7.	KUŘAČKY	MIMO	18.30	Č
11.	KUŘAČKY	MIMO	18.30	Č
24.	KUŘAČKY	MIMO	18.30	Č

ARMIDA Foto Martin Popelář

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	DONAHA! (Hole dupy)	F	18.30	Č
3.	DONAHA! (Hole dupy)	C	18.30	Č
4.	PADAJÍCÍ ANDĚLÉ	P2	18.30	B
5.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	18.30	Č
9.	GOTTLAND	MIMO	18.30	Č
10.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
12.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
13.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	14.00	Č
13.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	19.00	Č
14.	GOTTLAND	zájezd Olomouc	18.00	Č
15.	PADAJÍCÍ ANDĚLÉ	E	18.30	B
16.	BALETNÍ GALAVEČER 420 PEOPLE	MIMO	18.30	B
17.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	MIMO	18.30	OPTA/M
18.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	D	18.30	OPTA/M
19.	JEJÍ PASTORKYNĚ – derniéra	PS	18.30	Č
20.	SŮL NAD ZLATO	N	15.00	Č
22.	HABAĐÚRA	MIMO	18.30	Č
23.	SŮL NAD ZLATO	II.	18.30	Č
24.	POLSKÁ KREV	MIMO	18.30	OPTA/M
25.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	P	18.30	OPTA/M
26.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	PS2	18.30	OPTA/M
30.	DIVOTVORNÝ HRNEC	MIMO	18.30	OPTA/M
31.	POLSKÁ KREV	C	18.30	OPTA/M

KLUB PARNÍK

20.	JARNÍ KYTICE OPERETNÍCH A MUZIKÁLOVÝCH MELODIÍ	MIMO	17.00	OPTA/M
-----	--	------	-------	--------

NOC NA KARLŠTEJNĚ Foto Radovan Šťastný

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	POPRASK NA LAGUNĚ – 1. repríza	MP	18.30	Č
3.	BOHÉMA	N	15.00	O
4.	ARMIDA	VOP	18.30	O
5.	NABUCCO	V.	18.30	O
6.	ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA – derniéra	II.	18.30	O
7.	DÁMA S KAMÉLIEMI	VII.	18.30	B
9.	PYGMALION	X.	18.30	Č
10.	SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)	RP	16.00	B
11.	POPRASK NA LAGUNĚ	Č7	18.30	Č
12.	ARMIDA	E	18.30	O
13.	POPRASK NA LAGUNĚ	F	18.30	Č
14.	BOHÉMA	C	18.30	O
16.	PUTOVÁNÍ FERDY MRAVENCE	MIMO	16.00	B
17.	CARMEN	SP	11.00	O
18.	STAVBA ROKU	Z	18.30	
19.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK	školy	10.00	O
20.	HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK	školy	10.00	O
20.	IVANOV	II.	18.30	Č
21.	DEN RUSKA	Z	19.00	
24.	DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA	MIMO	19.30	O
26.	DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA	MIMO	19.30	O
29.	CARMEN	zájezd Litomyšl	21.00	O
30.	CARMEN	zájezd Litomyšl	21.00	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

20.	KUŘAČKY	MIMO	18.30	Č
-----	---------	------	-------	---

SPÍCÍ KRASAVICE Foto Martin Popelář

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	P2	18.30	OPTA/M
2.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	MIMO	18.30	OPTA/M
3.	DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
5.	MARGUERITE	školy	11.00	OPTAM
6.	DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
7.	POLSKÁ KREV	MIMO	18.30	OPTA/M
8.	SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	IV.	18.30	OPTA/M
12.	DIVOTVORNÝ HRNEC	MIMO	18.30	OPTA/M
14.	BALADA PRO BANDITU – premiéra	PP	18.30	Č
15.	PADAJÍCÍ ANDĚLÉ	D	18.30	B
16.	BALADA PRO BANDITU – 1. repríza	MP	18.30	Č
17.	DIVOTVORNÝ HRNEC	N	15.00	OPTA/M
19.	PADAJÍCÍ ANDĚLÉ	V.	18.30	B
20.	MARGUERITE	školy	11.00	OPTA/M
20.	MARGUERITE – derniéra	MIMO	18.30	OPTA/M
22.	DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
23.	GOTTLAND	zájezd Hradec Králové	19.00	Č
25.	DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA	MIMO	19.30	O
27.	MARGUERITE	školy	11.00	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

7.	MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.00	Č
10.	MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.30	Č
24.	MOSKVA → PETUŠKY	zájezd Hradec Králové	17.00	Č

Červeně označené dny – so, ne, svátky
Označení souboru
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
P, E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, P7, Č7, PP, MP, SP, RP – předplatitelské skupiny
Z – zadáno

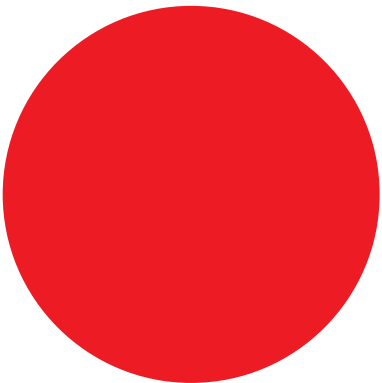

SÁZKY Z LÁSKY Foto Radovan Šťastný

REPERTOÁR	
OPERA	
Antonín Dvořák ARMIDA 3. 5. (18.30), 5. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 16. 5. (18.30), 4. 6. (18.30), 12. 6. (18.30)	George Bernard Shaw PYGMALION 4. 5. (18.30), 6. 5. (15.00), 9. 6. (18.30)
Charles Gounod ROMEO A JULIE 9. 5. (18.30)	Anton Pavlovič Čechov IVANOV 7. 5. (18.30), 11. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 20. 6. (18.30)
Giuseppe Verdi NABUCCO 10. 5. (18.30), 5. 6. (18.30)	Anna Saavedra KUŘAČKY 7. 5. (18.30), 11. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 20. 6. (18.30)
Igor Stravinskij ŽIVOT PROSTOPÁŠNÍKA 17. 5. (18.30), 22. 5. (19.00), 25. 5. (18.30), 6. 6. (18.30)	Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 31. 5. (18.30), 2. 6. (18.30), 11. 6. (18.30), 13. 6. (18.30)
Giacomo Puccini BOHÉMA 3. 6. (15.00), 14. 6. (18.30)	BALET
Georges Bizet CARMEN 17. 6. (11.00), 29. 6. (21.00), 30. 6. (21.00)	Armand Amar PADAJÍCÍ ANDĚLÉ 4. 5. (18.30), 15. 5. (18.30), 15. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)
Benjamin Britten HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK 19. 6. (10.00), 20. 6. (10.00)	Petr Iljič Čajkovskij SPÍČÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA) 20. 5. (16.00), 10. 6. (16.00)
DNY NOVÉ OPERY OSTRAVA 24. 6. (19.30), 25. 6. (19.30), 26. 6. (19.30)	Giuseppe Verdi DÁMA S KAMÉLIEMI 26. 5. (18.30), 29. 5. (18.30)
ČINOHRA	OPERETA / MUZIKÁL
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 2. 5. (18.30), 3. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 6. 6. (18.30), 22. 6. (18.30)	Frank Loesser – Abe Burrows – Jo Swerling SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) 10. 5. (18.30), 12. 5. (18.30), 17. 5. (18.30), 25. 5. (18.30), 8. 6. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 5. 5. (18.30), 13. 5. (14.00), 13. 5. (19.00)	Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický NOC NA KARLŠTEJNĚ 18. 5. (18.30), 26. 5. (18.30), 2. 6. (18.30)
Mariusz Szczygiel GOTTLAND 9. 5. (18.30), 14. 5. (18.00)	Oskar Nedbal POLSKÁ KREV 24. 5. (18.30), 31. 5. (18.30), 7. 6. (18.30)
Gabriela Preissová JEJÍ PASTORKYNĚ 19. 5. (18.30)	Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy DIVOTVORNÝ HRNEC 30. 5. (18.30), 12. 6. (18.30), 17. 6. (15.00)
Božena Němcová – Jan Alda SŮL NAD ZLATO 20. 5. (15.00), 23. 5. (18.30)	Michel Legrand – Alain Boublil – Claude-Michel Schönberg – Herbert Kretzmer – John Dempsey – Marie Zamora MARGUERITE 5. 6. (11.00), 20. 6. (11.00), 20. 6. (18.30), 27. 6. (11.00)
Michael Cooney HABAĐŮRA 22. 5. (18.30)	
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 7. 6. (19.00), 10. 6. (19.30), 24. 6. (17.00)	
Milan Uhde – Miloš Štědroň BALADA PRO BANDITU 14. 6. (18.30), 16. 6. (18.30)	

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou
pro Vás připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY
k danému titulu ve foyer
1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

PARTNER BALETNÍCH PŘEDSTAVENÍ

48

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

www.ndm.cz

FOTO MĚSÍCE

V únoru v NDM poprvé vystoupil v roli Romea v Gounodově opeře *Romeo a Julie* **Charles Castronovo**, který si doslova podmanil ostravské publikum. Na tohoto vynikajícího amerického tenoristu se můžete těšit i v příští sezóně, kdy se v Ostravě představí v roli Rodolfa v Pucciniho *Bohémě*!

Foto Daniel Jäger